

Udskriftsdato: mandag den 12. januar 2026

KEN nr 9173 af 19/03/2024 (Gældende)

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2023-05987

Ministerium: Justitsministeriet

Journalnummer: 2023-05987

Pressenævnets kendelse i sag nr. 2023-05987

Avisen Danmark havde forelagt tilstrækkeligt

Avisen Danmark bragte i september 2023 en artikel om en kronisk syg person, der havde købt bistand af en privat socialrådgiver. Den omtalte socialrådgiver klagede til Pressenævnet over blandt andet, at artiklen indeholdt ukorrekt information og beskyldninger mod hende, som hun ikke var blevet forelagt, at avisen ikke havde udvist tilstrækkelig kildekritik, og at avisen ikke havde beskrevet de omstændigheder, hun havde oplyst til mediet om sagen. Pressenævnet fandt, at den omtalte socialrådgiver forud for offentliggørelsen af artiklen, herunder ved en skriftlig forelæggelse og ved to telefonsamtaler med henholdsvis journalisten og chefredaktøren, havde fået forelagt de centrale elementer i den kritik, som omtalen i artiklen rettede mod hende. Nævnet fandt endvidere, at valget af kilder og vinklingen af artiklen lå inden for redaktørens redigeringsret, og udtalte ikke kritik.

[Klager] har klaget til Pressenævnet over artiklen *"Sygdomsramte [Person 1] er stævnet og i chok: Privat socialrådgiver vil have penge for Facebook-opslag"*, bragt den 10. september 2023, idet hun mener, at god presseskik er tilsidesat.

[Klager] har klaget over navnlig, at overskriften er misvisende, at artiklen indeholder ukorrekt information og beskyldninger, som hun ikke er blevet forelagt, at der ikke er udvist tilstrækkelig kildekritik, at vinklingen udstiller hende som person, samt at mediet har afvist at slette artiklen.

1 Sagsfremstilling

Forud for offentliggørelsen

[Klager] og Avisen Danmark har til Pressenævnet indsendt den skriftlige korrespondance, de havde inden offentliggørelsen. Avisen Danmark har oplyst, at mediet kontaktede [Klager] telefonisk den 7. september 2023 for at forelægge hende kritikken. Mediet sendte herefter samme dag en sms til hende. Af denne samt svar fra [Klager] fremgår:

"Journalisten: Hej [Klager]. Jeg er journalist ved Avisen Danmark og har forsøgt at ringe (fra fastnet [telefonnummer]). Jeg arbejder på en artikel om din tidligere kunde [Person 1], der har følt sig dårligt behandlet af dig. Jeg vil gerne give dig mulighed for at svare på kritikken. Ring gerne tilbage i løbet af i dag og senest i morgen kl. 11. Dbh. [Journalisten].

[Klager]: Kære [Journalisten], Jeg er netop på vej til et møde og har andre aftaler senere. Kan vi evt. tales ved i morgen kl. 09.00? Dbh. [Klager]. "

Avisen Danmark sendte den 7. september 2023 endvidere en mail til [Klager]. Af denne fremgår:

"Kære [Klager]

Som vi har sms'et om, arbejder jeg på en artikel om en tidligere kunde hos dig, [Person 1], som føler sig dårligt behandlet. Jeg har gennemgået fakturaerne og vil gerne forholde dig kritikken, så du har mulighed for at svare på den. [Person 1] har gjort indsigelse mod den sidste faktura, hvor du bl.a. opkræver 3.250

kroner for "Arbejde med Sociale Medier og BT. " [Person 1] fortæller, at det aldrig var aftalt, at hun skulle betale for det? Er det ikke mere markedsføring af dig selv og dit arbejde end hjælp i [Person 1]s sag? For advokater er der regler om, at salæret skal være rimeligt. Og en advokat anslår, at en sag som denne ville koste 15.000 kroner hos ham. Han kritiserer, at der er en fast timepris, og taxameteret virker til bare at køre blindt derudad uden at have aftalt eller anslået en samlet pris på forhånd. Hvad siger du til det? [Person 1] siger selv: "Som syg og uden nogen særlig høj indtægt, så er det bare en megastor stressfaktor ikke at vide, hvad tingene koster i alt. " [Person 2], der er advokat og stifter af nonprofitorganisationen [Organisation A] samt repræsenterer [Person 1] i dag, siger bl.a. følgende: "I de sager, jeg har kendskab til, mener jeg, at det peger i retningen af grov udnyttelse af syge mennesker. Man stiller sig frem som hverdagens helte, mens der bag teatertæppet er tale om skruppelløs fakturering. " Jeg ser frem til at tale ved i morgen kl. 9. Dbh. [Journalisten]"

Avisen Danmark har oplyst, at interviewet fandt sted den 8. september 2023 kl. 09.00, og at det blev aftalt, at journalisten skulle fremsende citater til citattjek kl. ca. 12.00, og at [Klager] skulle svare senest kl. 15.00. [Klager] og mediet har til Pressenævnet indsendt en lydfil samt en transskriberet version af interviewet, som hun gav til journalisten [Journalisten]. Af dette fremgår blandt andet:

"[Klager]: Det er [Klager].

Journalisten: Ja, hej. Det er [Journalisten], journalist for Avisen Danmark.

[Klager]: Hej [Journalisten].

Journalisten: Hej. Nå, passer det at tale sammen nu?

[Klager]: Ja, ja, det har vi jo aftalt, så jeg har afsat tid til det.

Journalisten: Ja, kanon. Så, ja. Jamen, det er godt. Jeg arbejder på den her artikel om din tidligere kunde, [Person 1], som har følt sig dårligt behandlet af dig. Og det er i forbindelse med, at jeg sætter fokus på markedet for private socialrådgivere generelt. Så har jeg nogle forskellige case-historier, jeg bringer frem. Og det er altså en af dem. Og jeg har gennemgået de fakturer, du har sendt til hende. Hun har altså gjort indsigelser mod den sidste faktura, hvor du blandt andet opkræver hende penge for arbejde i sociale medier og B. T. Og [Person 1] siger, at det aldrig var aftalt, at hun skulle betale for det, så det kan hun slet ikke forstå. Hun var faktisk i chok over at få den her faktura. Hvad siger du til det?

[Klager]: Altså, lige helt overordnet, så har jeg brug for at få vished om, om det her er til baggrund, eller om det er til citat. Hvor langt er du med den her artikel?

Journalisten: Ja, det er til citat, fordi selvfølgelig vil jeg gerne give dig mulighed for at svare på kritikken. Så det er sådan set til citat. Ja.

[Klager]: Og hvornår er det planlagt, at artiklen skal ud?

Journalisten: Den skal køre her i weekenden.

[Klager]: Den skal køre her i weekenden, okay. Jamen, du siger, at [Person 1] hun er utilfreds med den her seneste faktura.

Journalisten: Ja.

[Klager]: Og det er omkring de sociale medier og arbejde omkring det med B. T. Altså, det er jo faktisk lidt interessant det her, at du siger, at hun har følt sig dårligt behandlet. Du har set den mail, hun har sendt mig, da hun opsiger samarbejdet med mig. Ikke også?

Journalisten: Ja, den har hun godt fortalt om. Jo, jo. Jeg har ikke set den, men hun har fortalt om den, ja.

[Klager]: Okay. Altså, det er jo ret interessant, hvis ikke du har set den. Fordi, at det bliver egentlig ikke særlig ordentligt gjort, hvis ikke du har set den korrespondance, der har været mellem [Person 1] og mig. Altså, du er graverjournalist, ikke også? Så jeg går ud fra, at du laver et grundigt research-arbejde her.

Journalisten: Det er klart. Men hvad siger du til det her med, at hun ikke mener, at det var aftalt, at hun skulle betale for de her sociale medier og B. T.?

[Klager]: Nej, men jeg har virkelig, jeg har virkelig brug for... Du får det fremlagt, som at hun har været utilfreds med min, altså den behandling hos mig. Mit arbejde. Og det har jeg overhovedet ikke hørt fra [Person 1]. Og hvis du har læst den mail, hun har sendt mig, så fremgår det også noget andet. Så hvis... så jeg bliver sådan lidt i tvivl om, eller også lidt bekymret over, hvad det her egentlig drejer sig om. Du siger, at det er i forhold til private socialrådgivere og det her marked, og du har også for andre cases osv. Og du har så også kontakt til [Person 2]. Du er godt klar over, at [Person 2] og jeg har haft en konflikt kørende i fire år?

Journalisten: Det er ikke noget, jeg er gået ind i i hvert fald.

[Klager]: Det er ikke noget, du er gået ind i? Fordi det er jo ret interessant, og det er ret afgørende i forhold til den situation, [Person 1] hun egentlig er havnet i. Fordi hun har jo faktisk været klemmt i det her kommunale system, men hun er jo også lige pludselig endt med at være en del af [Person 2]s og min konflikt. Og det er da simpelthen noget af det mest forfærdelige. Men det har du selvfølgelig undersøgt og været inde omkring?

Journalisten: Altså, jeg har da... de har spørgsmål til dig i forhold til det, som er det, jeg arbejder på, som jeg har rigtig gerne vil tale med dig om. Selvfølgelig er du velkommen til at pege flere faktorer ud, men ja.

[Klager]: Ja men prøv at hør, du sidder, ja men du sidder... Nej prøv at hør her. Prøv at hør her, jeg har brug for at få at vide, hvem din overordnede er.

Journalisten: Det må du gerne.

[Klager]: Tak.

Journalisten: Jeg har to redaktører. [Redaktøren] og [Chefredaktøren] hedder de. Jeg kan lige se, hvis du gerne vil tale med dem? Eller hvordan? Én af dem?

[Klager]: Ja, det må vi så se, for jeg tænker, at der er noget galt her i det her researcharbejde, når du ikke er bekendt med det, der også er en stor del af det her. Altså [Person 1], den konflikt, jeg har med [Person 1] nu, desværre, det er jo skabt af [Person 2]. [Person 2] er altså, har jo altså helt tydeligt brugt [Person 1] som et middel for at få ramt på mig. For at få en dårlig historie, for at få en dårlig omtale. Og det synes jeg jo selvfølgelig...

Journalisten: Altså, [Person 1] er blevet stævnet, så det er jo ikke bare [Person 1], der optrapper en konflikt her.

[Klager]: Prøv, prøv at hør her. [Person 1] hun har taget kontakt til [Organisation A] for over et år siden, og der har [Organisation A] så sagt nej til at hjælpe [Person 1]. Hvor skulle [Person 1] have været henne? Hvor skulle hun have fået hjælp henne? Skulle hun bare været blevet syltet i det år, der så er gået? Den eneste grund til, at [Person 2], tager kontakt til [Person 1], det er efter et år og på baggrund af netop artiklen fra B. T. og så det arbejde, jeg har lagt ud på sociale medier for at skabe opmærksomhed på [Person 1]s sag og den fuldstændig tragiske situation, hun står i. Hvor alt arbejdet stort set er lavet, og hvor det eneste, der mangler nu, det er jo bare, at hendes sag, den næsten faktisk skal på et rehabiliteringsmøde med henblik på en førtidspension. Så jeg synes, det er meget interessant, og jeg bliver meget bekymret for, om du egentlig er klar over, at du er blevet spændt for en vogn, for [Person 2]s vogn, i forhold til det, den agenda og det motiv, hun har. Og det bliver jeg jo meget bekymret over, hvis ikke du har undersøgt den del som journalist, som graverjournalist.

Journalisten: Altså jeg er ikke gået ind i, hvilken personlig konflikt I to har imellem, det var sådan set også [Person 1]s historie.

[Klager]: Men du er nødt til at gå ind i den del, fordi det er en stor del af det her, det handler om. Altså jeg er også selv journalist, og jeg kan fortælle dig som journalist, at hvis du skal gøre et ordentligt journalistisk arbejde, så er du simpelthen nødt til at undersøge det her dybdegående. Og så er du simpelthen også nødt til at se, hvad det her, det egentlig handler om. Og også i forhold til at sikre dig, at du ikke bliver spændt for en vogn.

Journalisten: Hvorfor er det, at I har stævnet [Person 1] så, hvis jeg skal forstå det nærmere?

[Klager]: Jamen, jeg har jo, altså [Person 1] har jo betalt sine fakturer, og vi har haft et godt og ordentligt samarbejde hele vejen igennem. Og jeg sender selvfølgelig [Person 1] en opgørelse på det seneste, på det sidste arbejde, da hun, da hun går ud og siger eller skriver til mig, at hun ønsker at sige ja tak til [Person 2]s arbejde, fordi at der er det økonomien, der ligesom bestemmer og nu bliver hun tilbudt gratis hjælp fra [Organisation A]. Og derfor, det vil hun gerne takke ja til. Og så sender jeg selvfølgelig [Person 1] en faktura på, altså en opgørelse på det seneste arbejde. Sådan er det jo.

Journalisten: Hun siger jo, at det ikke er aftalt, hvordan skal det være?

[Klager]: Jamen prøv at høre her, [Person 1] har jo hele tiden vidst, hvad min takst er, og at jeg tager betaling for alt arbejde, jeg laver i hendes sag. Så det er jo fuldstændig, det har været helt clearet fra starten af. Der har aldrig været nogen problemer. Så det, der er en fin kontakt, hun skriver en fin mail til mig, om at hun ønsker at opsiges det her samarbejde, fordi hun går over til [Organisation A] og har fået det her tilbud. Og så skriver jeg også, og det håber jeg egentlig også, at du har set, hvad det er jeg så svarer tilbage, men det har du så heller ikke?

Journalisten: Nej, jeg er slet ikke gået ind i den kontakt. Jeg forholder mig sådan set til fakturaerne.

[Klager]: Ja, og ved du hvad, der bliver jeg bare nødt til at sige, fakturaen de siger jo ingenting. De kan sige noget om, hvor mange timer jeg har brugt på [Person 1]s sag, men ellers så siger de jo ingenting.

Journalisten: Er det normalt, praksis for dig at kræve penge for opslag på din egen Facebook-side og kontakt til medier?

[Klager]: Altså prøv at høre her, jeg har lagt enormt mange timer i at få, hvad hedder det, [Person 1]s sag frem til de rette, der kunne gå ind og handle på det her, for at få, hvad hedder det, ja opmærksomhed på den her situation, hun sidder i, som er fuldstændig helt urimelig. Så ja, jeg har lagt rigtig mange timer i, og også noget jeg ikke har faktureret for, og det fremgår også af fakturaen.

Journalisten: Ja, du skriver det rigtigt, at du skriver, at du kun har faktureret for en time for dit arbejde på Facebook.

[Klager]: Ja og prøv at hør her, jeg er ikke ansat i en organisation, hvor vi kan tilbyde gratis rådgivning. Jeg er privat socialrådgiver, jeg tager betaling mod alt det arbejde, jeg udfører. Og det er der fuldstændig helt gennemsigtighed omkring.

Journalisten: Men er det ikke mere markedsføring?

[Klager]: Nej, prøv at høre her, vi har været i dialog, vi har forsøgt at komme i dialog med [Person 1], om hvad, om det var hele fakturaen, hun var uenig i, eller om det var noget af fakturaen, hun var uenig i. Og først så bliver det bare fejlet af, at det er det hele, og det er helt tydeligt, at det er ikke [Person 1], der svarer på den mail, det er [Person 2]. Og hvad hedder det derudover, så har vi efterfølgende også forsøgt at få en dialog med [Person 1] og blive mere specifik, om det var hele fakturaen, eller om det var noget af fakturaen. Det er først her, hvor jeg får din mail, at det så fremgår, at det er tydeligvis er det arbejde, jeg har lavet omkring de sociale medier, for at få opmærksomhed på hendes sag, og det arbejde i forbindelse med artiklen, der skulle skrives i B. T., men det kunne vi jo have haft en dialog om, det kan jeg ikke forstå, hvorfor vi overhovedet skal. Altså hvad er historien? Er det, at [Person 1] hun har fået en faktura, den er hun uenig i, nu ligger den så i vores retssystem, og de har egentlig allerede vurderet, at der er noget her at komme efter. Så det må jo egentlig bare være retssystemet, der må afgøre det. Men er det din historie som graverjournalist? Det forstår jeg simpelthen ikke?

Journalisten: Jeg arbejder som sundhedsrapporter på Avisen Danmark. Der er et stort billede af dig selv tilknyttet de her facebookopslag, det fandtes til Facebook-opslaget i hvert fald, og i artiklen i B. T. udtaler du dig også med flere citater. Så det her arbejde, er det ikke mere markedsføring af dig selv, end det er hjælp til [Person 1]?

[Klager]: Ved du hvad, det synes jeg egentlig bare lige selv, du selv skal svare på. Altså, hvad synes du? Du har læst artiklen, du har læst de opslag. Synes du, det handler om at fremme min forretning med de her opslag, jeg har lavet? Synes du det? Hvis det var sådan, at artiklen den handlede om, at [Person 1] hun er kommet igennem til en førtidspension, og det er, at hun kun lykkedes med, fordi hun havde en privat socialrådgiver. Ved du hvad, så kunne vi tale om, at det var markedsføring, det var en god omtale for min forretning. Det her, det er for at fremme en fokus på, hvad hedder det, [Person 1]s sag. Og den fuldstændig umenneskelig, urimelig og helt uanstændige situation, hun står i.

Journalisten: Ja, Så er der det her med, hvor mange penge hun har skulle betale i alt. Jeg har talt med en advokat, [Person 3], som anslår en sag hos ham, som den her vil koste omkring 15.000. Og der vil han have givet en fast pris fra start og sagt, det kommer max til at koste 15.000. Jeg regner med at bruge så og så mange timer på det. Og i den her sag er der jo mere fast timepris, og så virker det, som om taxameteret bare kører derudad, og det kritiserer han, sådan vil han ikke gå til det. Hvad tænker du om det?

[Klager]: Altså for det første, så er jeg ikke advokat. Og en advokat tager som regel omkring 3.000 kr. i timen, jeg tager 1.000 kr. i timen. Og der er fuldstændig helt gennemsigtighed omkring, hvad jeg tager, hvad mine priser er. Og det kan kunden jo tage imod eller lade være. Og det er altså, det er sådan, det er for rammen for private socialrådgivere. Vi bliver nødt til at tage betaling for det arbejde, vi udfører. Og det er sådan, det er. Og det er på timebasis, hvad jeg bruger på af tid. Jeg kan ikke estimere, hvor meget sådan en sag den kommer til at koste.

[...]

Og så er det ellers i forhold til, hvad der så er af sagen. Hvor det bliver faktureret gang til gang. Eller fra time til time. Og jeg kan slet ikke forstå den præmis, at jeg skal sammenlignes med en advokat. Altså det er jo på nogle helt andre vilkår. Jeg er ikke advokat. Og privat socialrådgivere, vi har en bred vifte af alt muligt andet med os. Altså så vi fastsætter jo vores priser også ud fra, hvad vi mener, vi selv er kompetent. Og mener, at vores arbejde er værd.

Journalisten: Ja, [Person 2] hun kalder det jo skruppelløs fakturering. Både i den her sag, men også i andre sager, hun har set. Hvad tænker du om det?

[Klager]: Altså [Person 2], vi er enige om, at hun sidder i den her [Organisation A] Organisation. Og der går jeg ud fra, at der får hun også en løn for at sidde og arbejde. Og det er så ikke direkte fra de her ja, klienter, borgere, medlemmer, hun opkræver betaling for. Men hun er jo så ude og søge andre steder. Og det er så den mulighed, hun har, og det hun har valgt at gøre. Og det det det er så fint. Det har jeg bare ikke, den mulighed. Og jeg mener, at jeg har en fuldstændig gennemsigtighed omkring, hvad mine priser er. Og hvad det koster for at få min rådgivning fra gang til gang.

Journalisten: Ja.

[Klager]: Og jeg synes, det er virkelig, virkelig en ærgerlig måde at gå til os private socialrådgivere, også fra [Organisation A]. Altså ærligt talt, vi vil gerne, og det synes jeg egentlig, at du skal citere mig for. Jeg synes, at vi skal arbejde for at gå imod det her system, der skaber behovet for private socialrådgivere. Og for at en organisation som [Organisation A] skal bestå. Frem for, at man bekæmper private socialrådgivere. Fordi det er jo åbenbart agendaen her. Og det synes jeg simpelthen er under al kritik. Vi er her for det samme, altså for at hjælpe borgeren bedst muligt. Og igen, jeg vil lige påpege. [Person 1] hun bad om hjælp fra [Organisation A] for et år siden. Og der blev hun afvist. Og der tog jeg så sagen. Uden egentlig at have kendskab til [Organisation A]. Men, hvor mener du som journalist så, hvor skulle [Person 1] så have været gået hen? Vi har jo også set, altså jeg synes jo også, at det bliver interessant. Hvorfor går du ikke ind i hele den her kritik af Københavns Kommune, der behandler sine borgere så ekstremt dårligt? Altså det er jo det, vi har brug for at få påpeget. Og så må den konflikt med [Person 1] og jeg. Og jeg har sådan, altså handler det om én kilde, altså hvor der er en, der er utilfreds med en faktura. Altså jeg kan slet ikke forstå det her.

Journalisten: Godt. Men altså, ja. [Person 1] siger bare, at det har været en dårlig oplevelse. Hun har været meget stresset over de her fakturer, der er kommet ind hele tiden har hun ikke haft overblik over, hvor meget hun har betalt i alt.

[Klager]: Prøv at høre her. Og ved du hvad, der bliver bare nødt til at sige, at der har aldrig været nogen som helst kritik af de fakturer, der er blevet betalt. Og der har aldrig været noget. Det eneste, der lige pludselig bliver, det er da [Person 2], hun går ind i den her sag. Og [Person 2] og jeg, og jeg påpeger igen, [Person 2] og jeg, vi har haft en konflikt kørende i fire år. Og jeg synes, det er så brandærgerligt, at det her lige pludselig skal ud at være en forsidehistorie. Når det er noget, der egentlig bare kører internt gennem retssystemet, må man jo så konstatere, at det ender. Men jeg synes, vi har forsøgt at få en dialog med [Person 1] omkring det her, og om vi kunne finde en løsning, hvis det var? Og det har der så ikke været et ønske om. Og jeg må bare sige, at jeg har en opfattelse af, at det er [Person 2], der står på tværs her.

[...]

Men jeg ved godt, at agendaen lige nu er at få kørt den over på os private socialrådgivere, som nogle pengegriske sagsbehandlere, som bare er grådige. Det er simpelthen så ja kritisabelt. Det synes jeg.

Journalisten: Du nævnte, at du har en personlig konflikt med [Person 2], som du tænker spiller ind i det her. Har du lyst til at fortælle din sag? Jeg er ikke sikker på, at det kommer med, men jeg vil da gerne have oplysningerne.

[Klager]: Men jeg kan fortælle, at for over 4 år siden, der havde jeg en ME-patient. Min første ME-sag. Og jeg havde skrevet til [Person 2] og gjort hende opmærksom på. Ikke fordi, at jeg skulle. Det var bare, at jeg vidste, at hun selv gik meget ind i de her ME-sager. Og nu havde jeg så også fået en ME-sag. Og ville bare fortælle hende det. Og så skrev vi lidt frem og tilbage, så der var overhovedet ikke noget fordækt eller noget som helst i det. Og da sagen så går helt glat igennem, og jeg laver et opslag, som jeg også altid gør, eller mange gange har gjort. Skriver om, at den her unge kvinde nu har fået sin sag igennem og blevet indstillet til førtidspensionen. Og så får jeg så en vred sms eller besked fra [Person 2] den efterfølgende dag. At hun synes simpelthen, at det er dårlig stil af mig, at jeg nu påtager mig ME-sager. For jeg kunne da gå ud og tage alle mulige andre patientgrupper. Og hvor jeg sådan er helt paf og uforstående overfor, hvad handler det her om. Jeg har, altså jeg tager ikke kunder efter nogle bestemte diagnoser. Jeg påtager mig de opgaver, som jeg mener, at jeg kan gøre en forskel for, og der kan jeg så forstå, at det mener hun ikke. Og hun har holdt øje med mig. Og hun er, hun synes faktisk, at det minder om Bisidderhjælpen. Og det var jo så det her store socialrådgiverfirma, der fik rigtig dårlig omtale for ja fire-fem år siden også.

Journalisten: Mmm.

[Klager]: Og det var sådan ligesom ja, at hun var utilfreds. Og jeg sagde, at hun skal da ikke bestemme, hvilken type sager jeg skal gå ind i. Og siden der, har det bare været fuldstændig lukket. Og jeg har haft en oplevelse af, at hun ja holder øje med mig. Og egentlig også har en tendens til at kopiere nogle af mine ting. Men altså, fred være med det. Det er bare dårlig stil. Altså, igen, jeg synes, at vi skulle stå på samme side og kæmpe mod det her system, som skaber behov for private socialrådgivere og en organisation som [Organisation A], i stedet for at bekæmpe hinanden.

Journalisten: Mmm.

[...]

Journalisten: Ja. Er du egentlig stadig interesseret i at tale med min redaktør? Bare lige for at, [utydeligt, Pressenævnet].

[Klager]: Ja, det vil jeg gerne.

Journalisten: Okay, super. Kan jeg ikke sende det til dig på sms? Så kan jeg lige, ja jeg ringer jeg lige ja og fortæller, at du gerne vil snakke med dem. Og så sender jeg dig lige kontaktoplysningerne på den af dem, der ja, lige tager den.

[Klager]: Og mine citater, har vi også en aftale om, at de kommer til godkendelse?

Journalisten: Det kan vi godt sige. Hvis jeg nu sender det til dig cirka ved 12.00 tiden, har du så mulighed for at svare inden kl. 15.00?

[Klager]: Inden kl. hvad?

Journalisten: 15.00?

[Klager]: Ja, det kan jeg godt.

Journalisten. Super. Det er en aftale så.

[Klager]: Jeg skal lige se, om jeg har alt, hvad jeg har...

Journalisten: Ja.

[Klager]: Ja. Men ellers, så skriver jeg til dig, hvis det er, at jeg lige synes, at jeg har misset noget. Men igen, jeg vil bare gerne sige, at jeg er super ærgerlig over, at vi overhovedet har fået den her konflikt. Og jeg ønsker virkelig, [Person 1], det allerbedste. Og jeg er ærgerlig over, at det kommer så vidt her. Dels, at det overhovedet skal igennem retssystemet, at vi ikke kunne finde en løsning inden. Og at det nu også kommer hertil, hvor I går ind i det. Altså, ja. Jeg synes, det er ærgerligt.

Journalisten: Mmm. Yes. Godt, men...

[Klager]: Men jeg håber virkelig på, at I lige kigger en ekstra gang på, hvad det er for en historie, I egentlig vil skrive. Og så håber jeg også, at du vil bede om at få de mails, der har været skrevet, nu hvor du siger, at du har været inde og kigget på fakturer, så synes jeg sådan set også, at du skal i hvert fald bede om at få de mails, hvor hun opsiger samarbejdet.

Journalisten: Ja, det er klart. Nu hvor du selv fremhæver det, så skal det jo være en del af historien. Så det bliver det.

[Klager]: Tak.

Journalisten. Det kan du tro. Godt, men tak for snakken. Jeg vender tilbage til dig. Og med telefonnummeret på en redaktør.

[Klager]. Godt. Ja. Tak skal du have.

Journalisten: Det er godt. Selv tak. Hej igen. ”

[Klager] og mediet har endvidere indsendt en lydfil samt en transskriberet version af den samtale, [Klager] havde med chefredaktøren for Avisen Danmark samme dag efter samtalen med journalisten. Af denne fremgår blandt andet:

”[Klager]: Det er [Klager].

Chefredaktøren: Goddag [Klager], [Chefredaktøren], Avisen Danmark.

[Klager]: Ja, hej.

[...]

[Klager]: Ja, jeg har egentlig lige afsluttet mit møde, så i princippet kan jeg jo godt lige. Men ja nu ved jeg ikke, hvad [Journalisten] lige har nået at...

Chefredaktøren: Jamen hun har jo briefet mig. Jeg kender jo artiklen, og jeg kender forløbet og researchen, der ligger til grund de sidste par uger. Jeg er semi-godt inde i sagen, og så har hun jo fortalt og orienteret om, at I var, hun har jo sendt nogle spørgsmål til dig, og at I har haft et interview her i samtalen, her til formiddag eller i morges, og at du gerne vil snakke med en redaktør. Og jeg er en af to redaktører, jeg er chefredaktør på Avisen Danmark, så du kan ikke komme højere op end mig. Men det kan lige så godt have været [Redaktøren], der havde ringet til dig. Jeg ringer ikke for at skulle slå med den store spade, eller noget som helst. Overhovedet. Så kom og sig, hvad du har, hvad du har af indsigelser, eller hvorfor du gerne vil snakke med mig i forhold til...

[Klager]: Jeg bliver bare nødt til at reagere på, at jeg har den her oplevelse af, at I er i gang med at skrive en artikel, eller en artikelserie, har jeg lige lidt svært ved at fornemme, hvad hvor stort det er. Men lige ud fra den her situation, eller den sag, jeg har omkring [Person 1], kan jeg i hvert fald godt lige, altså hvad er historien? Fordi her taler vi om, at der er en faktura, der er blevet sendt, min kunde er ikke tilfreds, og den har vi prøvet at have en dialog om, og den er desværre endt i en hårknude og så er sendt videre til vores retssystem, og så må de ligesom finde ud af det. Og den har de jo ligesom også taget, i forhold til at de har vurderet, at der er en sag. Og så bliver jeg jo på baggrund af de her interview spørgsmål, jo også nysgerrig på, i forhold til, hvad er det egentlig for en research, I har lavet? Hvad er det, hvordan har I egentlig sikret jer, at I ikke er i gang med at skrive en historie, som lige er efter [Person 2]s ønske? Og der må jeg nok indrømme, at jeg ikke synes, at det virker til, at I har været ret godt ned i den materie.

Chefredaktøren: Nej, altså lige for sådan, lige i forhold til, i forhold til perspektivet, så kan man sige, det her er jo ikke, og det er sagt med kærlighed og respekt og forskellighed, vi er ikke Ekstra Bladet eller B. T., så man kan sige, vi er jo ikke ude efter at skal save en over, vi er ude efter, som god gammel klassisk journalistik, så ser man verden nedefra, og her er [Person 1] eksemplet på en, der føler, hun er kommet i klemme, og at hun er hjælpeløs, og at hun ikke har fået den hjælp og støtte, og det kan man så lave på mange forskellige måder, og så har vi jo så snakket med nogen, hvor du kan sige, det her område med private socialrådgiver, det er et u-mandsland af regler og reguleringer, og ting og sager, så man kan sige, vores mål er jo ikke at save en privat socialrådgiver over. Men sagen med [Person 1], hvor du er på den anden side, er jo et eksempel på noget, hvor tingene er kørt i grøften, så man kan sige vi, vores ultimative mål er jo at skabe nogle forandringer til det bedre, lægge pres på et system, så vi jagter jo mere, i den sidste ende går det jo mere efter at få skubbet til noget, inden for det politiske, og i forhold til at skubbe på noget regulering og et eller andet. [Utydeligt, *Pressenævnet*].

[Klager]: I forhold til hvordan private socialrådgivere skal agere, eller hvad? Er det det?

Chefredaktøren: Jamen altså, der er flere forskellige parter, som siger, at det her område, det er et ureguleret marked, hvor det er svært at være borgere og være kunde i.

[Klager]: Ja, altså prøv at høre her, hele den her situation, at vi står i dag, at vi har overhovedet brug for private socialrådgivere, at private socialrådgivere overhovedet har et marked, er jo enormt trist for et velfærdssamfund som Danmark.

[...]

Chefredaktøren: Og dine gode svar, [Klager], bliver jo også en del af artiklen jo, altså fordi det er jo sådan lidt, ja der er en prisliste, ja der er gennemsigtighed, ja der har været en, altså begynde at diskutere den der, og det vil slet ikke gå ind i detaljer i forhold til sådan, når man nogle gange sender en mail for at komme godt ud af forhold. Uanset om det er privat eller professionelt, der har man jo nogle gange, så har man jo, så sker der noget andet psykologisk nogle gange, hvor man sådan prøver at sige, nej vi skal også være bedste venner, selvom vi ikke skal være kærestes, men det skal man ikke være, og skal man så tage det, skal man tage det til indtægt for, at så vil ens ex ikke give en noget ondt, og sådan noget, det er det, altså man kunne tage det mange steder ind og sige, at sådan en kommunikation i et skilsmisse øjeblik, den kan man ikke tage til indtægt for ret meget. Men selvfølgelig har du siddet i den anden ende og haft den oplevelse af, at hun har sendt et signal til dig om, at hun er tilfreds, og alt det her skal vi jo nok lade indgå, vi vil jo gerne tegne nuancer, vi vil gerne tegne det her, det kan ses fra flere sider af, vi er ikke ude i, og du kan sige, det er jo [Person 1], der er det konkrete hovedperson, og du kan sige, men hovedemnet er jo, at her er et område, som fordi [Person 1] er jo heller ikke den eneste, der er også andre, og [Person 2] er den eneste...

[Klager]: Men [Person 1] er den eneste af mine klienter, er vi enige om det?

Chefredaktøren: Hun er den eneste af dine klienter, ja. Ja, men der er ikke flere af dine klienter, så det er ikke det, det ikke en sag imod dig, hvor nu går vi efter en tandlæge, som har urent mel i posen, eller nu har vi en her, som vi synes er en forbryder, som vi skal have på forsiden, for det første så er det ikke sådan et medie, vi er, og for det andet, så mener vi faktisk, at det her rent journalistisk er en vigtig historie, fordi det er jo, så kan du sige, det kan godt være, at vi skal gå til Københavns Kommune i anden bølge, eller før eller efter vi går til politikerne, jeg er sikker på, at det her kommer til at stedkomme ret meget debat, som ikke handler om dig, men som handler om systemet, og som handler om, hvorfor har vi jo, som du selv siger, den her situation, at der er folk, der sidder og føler sig hjælpeløse og rådvilde.

[Klager]: Og det synes jeg, og det bakker jeg fuldstændig op om, og det skal du vide, jeg går jo selv ind for at råbe det her system op.

[...]

Så jeg bliver jo mega-ærgelig, hvis det er sådan, at det bliver en historie om, at der sidder nogle pengegriske private socialrådgivere og plukker sårbare borgere derude. Altså jeg bare, jeg bliver bare nødt til at sige, at jeg kender [Person 2], jeg kender hendes agenda. Jeg har været ude for, at jeg er blevet kontaktet af vores fælles følgere, der er opmærksom på, eller vil gøre mig opmærksom på, at [Person 2] hun er ude efter at fiske historier omkring vores fakturering. Hun har været i kontakt med en af mine tidligere klienter og har spurgt, om hun vil uddybe osv. Og der har min tidligere klient sagt, at det vil hun overhovedet ikke have noget med at gøre. Så det der med, at nu har I lige fokus på den her historie med [Person 1], det er [Person 1]s fortælling, ja men den er sat i værk af [Person 2]. Vores problemer, [Person 1]s og mine problemer, er jo kun først opstået den dag, [Person 2] hun trådte ind i det her billede. Og jeg synes, det er med den historie, med det jeg kender til [Person 1], der er det bare ikke det, hun har brug for. Hun har brug for en afklaring af sin sag og brug for at få så meget ro. Og det her er i hvert fald ikke med til at skabe ro. Jeg synes bare ikke, det er i orden, at jeg står og laver en masse arbejde for at få fokus på [Person 1]s sag, og så kan I prøve at få det tvistet over til, at det skal være markedsføring af min person og mit arbejde. Det har været 100% målrettet [Person 1]s situation. Fuldstændig horribel situation, hun står i. At jeg lægger de her opslag op på Facebook, taler til baggrund med journalist fra B. T. osv. Og så går der 14 dage efter det sidste opslag, så får jeg en mail om, at nu går hun over til [Person 2], fordi [Person 2] har lige tilbudt, at hun kan tage hendes sag nu. Det synes jeg simpelthen er så uartigt. Hallo?

[...]

Chefredaktøren: Det sagde du. Jeg ved ikke, om det er i min ende eller i din ende. Jeg ved ikke, jeg tror du, hvor du er i gang med at sige noget, men du har en lang, en lang smøre om [Person 2] og om [Person 1] og sådan noget. Om dig og [Person 2], hvad I har i klemmer osv. Det er jo altså, det er ikke omdrejningspunktet for det her.

[Klager]: Det kan jo godt være, at det ikke er, men jeg synes bare stadigvæk, at I skal kende, det mener jeg, jeg mener helt 100% at I skal kende baggrunden også for, hvad er [Person 2]s motiv.

[...]

Chefredaktøren: ... I alle henseender. Og det er fint, at du gør opmærksom på det. Vi skal også retfærdigt citere dig og sørge for, at du kommer til at stå så stærkt, du overhovedet kan, i dit forsvar. På dine priser og din praksis. Det er jo bare et element, hvor du kan sige, at du er en professionel, der sælger et produkt. Og har du en kunde, som føler... Altså det er jo ikke første gang i mediehistorien, at der er en historie, der kommer frem om det. Og du kan sige, at grunden til, at vi gider gå ombord i den, det er jo fordi, at vi synes, der er noget principielt på spil. Og principielt, det er ikke, som jeg startede med at sige, det er ikke for at gå efter dig eller gå efter en anden. Det er fordi, at det her er et principielt vigtigt område

at behandle journalistisk. Fordi der er, der er nogle ting, som... Så kan du sige, hvad er sammenligningen med advokater og ikke advokater? De er jo voldsomt regulerede i forhold til, hvordan man... I forhold til rådgiveransvar, i forhold til fakturering, i forhold til alt mulige ting og sager. Og et eller andet sted, så bliver du også dårligt hjulpet af, at du vil sige, at reglerne omkring, hvordan du kan fakturere, de er ikke særlig skarpe. Du har sagt, at du selv også er med at definere nogle ting, som også gør, at det bliver sådan lidt... Hvad er et Facebook-opslag? Er det en hjælp? Er det ikke en hjælp? Er det en ydelse? Er det ikke en ydelse? Altså, det er jo sådan noget, der er, fordi...

[Klager]: Men det skal jo overhovedet ikke reguleres, og det skal jo ikke reguleres, det skal jo ikke reguleres af at [Person 2], hun synes, at vi...

Chefredaktøren: Glem lige [Person 2], fordi [Person 2] er ikke den eneste i verden.

[Klager]: Nej, det kan godt være, men det er i hvert fald [Person 2]s agenda. Det er i hvert fald det, hun har fremlagt flere gange, også ude på hendes Facebook-side. Så det er det, jeg forholder mig til. Og jeg forholder mig til, at I har [Person 2] inde som kilde, og hun udtaler sig, som hun gør.

[...]

Chefredaktøren: Men altså vi har ingen, altså vi vil gerne belyse det. Det er jo ikke vores opgave at servere løsningen. Det er jo ikke mediers opgave. Her er bare nogen, der er kommet i klemme. Her er nogen, der rejser kritik. Her er et område, hvor nogen siger, her burde det være anderledes. Og det er jo egentlig sagt, at det er deres sagens kerne for os. Og så kan jeg sige, og det skal du ikke være skræmt af, du er jo ikke for os, men bare for at sige, at der er tre andre, ud over [Person 2], som forholder sig til området.

[Klager]: Ja, [Person 3] kan jeg forstå. Ja, og to andre også.

Chefredaktøren: Så det er ikke sådan, [Person 2] mod dig, eller hvad er det, [Person 2]s organisation hedder?

[Klager]: [Organisation A].

Chefredaktøren: Ja, det er ikke [Organisation A] mod private socialrådgivere. Og selv når du siger, at I er i konkurrence, eller har hun et eller andet, hvor hun gerne synes, at det her marked eller det her område, det skal trække i den her retning, og det går modsat, eller trækker i en anden retning, end det, som du og dine kolleger praktiserer, eller arbejder for. Og det kan sagtens være, at det skal vi jo også bare have en diskussion af, ikke? Det er jo ikke...

[Klager]: Det mener jeg i hvert fald, hvis man gør sit journalistiske arbejde, at man kigger hele vejen rundt og ser, hvad er det folk har af mulige motiver og baggrund.

Chefredaktøren: Men jeg kan sige dig, at du er i hænderne på den mest sandhedssøgende og mest objektive journalist, der findes på Avisen Danmark.

[...]

[Klager]: Men det er jo bare fordi, I bruger [Person 2] som en kilde til at fremhæve, at vi er nogle pengegriske private socialrådgivere, som holder et eller andet teater her, nu kan jeg ikke huske lige, hvordan hun får det formuleret, altså at vi gør et, og siger noget og gør noget andet. Jeg synes bare, ja, prøv lige at kigge på [Organisation A]s selv.

Chefredaktøren: Det skal vi nok. Det skal vi nok også.

[Klager]: Det vil jeg sætte stor pris på, hvis det her er sådan det, som skal have lidt ligevægt.

Chefredaktøren: Ja, ja. Men, yes. Er der mere du har brug for at sige, eller brug for at få svar på, eller noget?

[Klager]: Ikke, det tror jeg ikke lige nu. Men, hvad hedder det, jeg er blevet lovet, at...

Chefredaktøren: [Journalisten] sender jo noget til dig, ikke? Der sender hun også et citat til dig, i forhold til, hvad det er, der er.

[Klager]: Ja. Så, og det har jeg også sagt, at det skal jeg nok kigge på. Jeg tror, hun havde en deadline kl. 15.00. Og som jeg forstår det, så er det sådan noget, der kører her weekenden over.

Chefredaktøren: Ja. Ja.

[Klager]: Og i flere artikler, eller en artikel, eller...

Chefredaktøren: Ja, for der kommer flere cases, og der er også en politisk opfølgning.

[...]

Chefredaktøren: Tak for snakken. Du må ikke høre det som et politikersvar, jeg hører hvad du siger. Men alt er jo...

[Klager]: Det er jobcentrene også gode til at sige.

Chefredaktøren: Ja, lige præcis. Så fik du lige sådan et stykke træls konversation. Undskyld. Det var ikke meningen. Jeg har lyttet til, hvad du siger. Og som sagt, så har vi et højere formål end [Person 1] og dig. Og jeg tænker også, at slåskampen mellem dig og [Person 2], hvis man skal hæve det op i et højere perspektiv, er heller ikke det vigtigste. Det er jo ikke en kamp om, om I skal kunne være der begge to. Det er jo en kamp om, at der er et system. Der er nogle borgere, der ikke får den hjælp, de skal have. Og der er et system, der ikke fungerer ordentligt. Og så kan du være uenig i, om der skal regulering eller ej. Jeg har ikke personligt en agenda om, at der skal en regulering. Men jeg tror et eller andet sted her, at der er nogen, der taber. Dig selv inklusiv ved, at der er noget her, hvor der er noget, som fylder. Men det må jo tiden vise i forhold til, hvad sætter det her gang i af ting og sager på et politisk plan. Tak for snakken.

Chefredaktøren: Ja, i lige måde.

[Klager]: Og så må jeg jo følge med her i weekenden.

Chefredaktøren: Ja.

[Klager]: Men tak for din tid.

Chefredaktøren: Selv tak. ”

Den 8. september 2023 kl. 12.05 sendte Avisen Danmark følgende mail til [Klager]:

”Kære [Klager]

Her kommer citattjek som aftalt. Jeg har citeret dig ordret. Sig til, hvis der er faktuelle fejl eller misforståelser. Svar ønskes senest kl. 15.

Dbh. [Journalisten], Avisen Danmark

[Klager] understreger, at hendes timetakster har været gennemsigtige og klare fra start.

- [Person 1] har jo hele tiden vidst, hvad min takst er, og at jeg tager betaling for alt arbejde, jeg laver i hendes sag. Det har været clearet fra starten.

Hun undrer sig over, at [Person 1] nu er utilfreds med samarbejdet, da [Klager] fik et andet indtryk i forbindelse med, at der blev udvekslet pæne ord i en emailkorrespondance, da samarbejdet sluttede.

- At hun har været utilfreds, har jeg overhovedet ikke hørt fra hende. Og hvis du har læst den mail, hun har sendt mig, så fremgår det også noget andet, siger [Klager].

Den sidste faktura blev sendt efter denne mailudveksling. Og efter at [Person 1] gjorde indsigelse mod at betale, har [Klager] forsøgt at komme i dialog med hende uden held, fortæller hun.

- [Person 1] har jo hele tiden betalt sine fakturaer, og vi har haft et godt og ordentligt samarbejde hele vejen igennem. Og jeg sender selvfølgelig [Person 1] en opgørelse på det sidste arbejde.

- [Person 1] har fået en faktura, den er hun uenig i, nu ligger den så i vores retssystem. Så det må jo bare være retssystemet, der afgør det.

[Klager] mener desuden, at [Person 2]s kritik af faktureringsmetoden er drevet af en personlig konflikt mellem hende og [Klager] i forbindelse med en sms-udveksling for fire år siden.

Er det normalt praksis for dig at kræve penge for opslag på din egen Facebookside og kontakt til medier, hvor du selv udtaler dig?

- Prøv at høre her. Jeg har lagt enormt mange timer i at få [Person 1]s sag frem til de rette, der kunne gå ind og handle på den her situation, som hun sidder i, som er fuldstændig urimelig. Så ja, jeg har lagt rigtig mange timer i, og også nogle timer, som jeg ikke har faktureret for.

- Jeg er ikke ansat i en organisation, hvor vi kan tilbyde gratis rådgivning. Jeg er privat socialrådgiver. Jeg tager betaling for alt det arbejde, jeg udfører. Og det er der fuldstændig gennemsigthed omkring.

Der er et stort billede af dig selv tilknyttet det første Facebookopslag. Og i artiklen i B. T. udtaler du dig også med flere citater. Er det ikke mere markedsføring af dig selv, end det er hjælp til hende?

- Ved du hvad, det synes jeg egentlig bare, du selv skal svare på. Hvis det var sådan, at artiklen den handlede om, at hun har fået førtidspension, efter hun hyrede en privat socialrådgiver, så kan vi tale om markedsføring. Men det her var for at fremme fokus på [Person 1]s sag, og den urimelige situation, hun står i.

[Klager] afviser samtidig, at hendes salær kan sammenlignes med advokaters, da hun ikke er advokat.

- Der er fuldstændig gennemsigthed omkring, hvad mine priser er. Og det kan kunden jo tage imod eller lade være. Som private socialrådgivere bliver vi nødt til at tage betaling for det arbejde, vi udfører. Og det er så på timebasis, for jeg kan ikke estimere, hvor meget sådan en sag kommer til at koste. ”

Journalisten sendte herefter en sms-besked til [Klager]. Af denne fremgår:

”Journalisten: Hej [Klager]. Jeg har sendt citater til din mail. [...] Jeg vil bare lige sikre mig, at det er den rigtige mail, og at du har modtaget det. Mvh. [Journalisten].

[Klager]: Hej [Journalisten], Har modtaget [smiley], og der er lige et par ord knyttet til, som er på vej retur til dig. ”

[Klager] besvarede herefter kl. 13.30 samme dag mailen. Af svaret fremgår:

”Kære [Journalisten],

Tak for at citere mig korrekt.

Jeg savner dog, at der er den kobling ift. fakturaen om de sociale medier, som jeg også nævnte under interviewet. For under 14 dage efter jeg har lagt et opslag op om [Person 1]s situation, overtager [Person 2] [Person 1]s sag. Og jeg vil gerne her understrege, som også fremgår i [Person 1]s mail, at hun kontaktede [Organisation A] for over et år siden, hvor de ikke kunne gå ind i hendes sag. Nu hvor jeg har gjort stort set alt arbejdet, overtager [Organisation A] så [Person 1]s sag her på slutspurten. Det er bare ikke okay. Og selvfølgelig fakturerer jeg for alt det arbejde, tid og kræfter, jeg har lagt i, at sagen skulle få opmærksomhed.

Der hvor jeg siger, at du selv kan svare på, om der er tale om markedsføring – siger jeg "fordi du har jo selv både læst artiklen og de opslag jeg har lagt op." ellers synes jeg, at du skal slette den første sætning, om at du selv kan svare på det.

Med venlig hilsen

[Klager]”

Avisen Danmark besvarede herefter mailen:

”Kære [Klager]

Tak for det. Jeg fjerner ”Ved du hvad, det synes jeg selv, du skal svare på”. Og jeg tilføjer denne sætning: [Klager] mener desuden, at hun har lavet benarbejdet i [Person 1]s sag, som [Organisation A] nu kan tage æren for.

Dbh. [Journalisten]”

[Klager] besvarede herefter mailen:

”Kære [Journalisten]. Du ønskes en god weekend. Med venlig hilsen [Klager]”.

Påklaget artikel

Avisen Danmark bragte den 10. september 2023 kl. 06:15 artiklen ”Sygdomsramte [Person 1] er stævnet og i chok: Privat socialrådgiver vil have penge for Facebook-opslag” på avisensdanmark.dk og i den trykte avis.

Der er i artiklen indsat et billede af [Person 1]. Af billedteksten fremgår: ”[Person 1] lider af sygdommen ME, som gør, at hun er sengeliggende det meste af dagen. ME står for "myalgisk encefalopati", og det er en kronisk sygdom. ”

Artiklen har følgende underrubrik:

”[Person 1] har haft en "forfærdelig" oplevelse hos en privat socialrådgiver, som nu har stævnet hende. Socialrådgiveren kræver flere tusinde kroner for blandt andet tre Facebook-opslag. Markedet for private socialrådgivere møder kritik for at være ureguleret og det vilde vesten, og selv socialrådgivernes fagforening ønsker, at der skal gøres noget. ”

Der er ved indledningen af brødteksten indsat følgende afsnit med kursiv:

”I artiklen stod der oprindeligt, at kontakt til en journalist hos B. T. blev faktureret til 2000 kroner. Det er rettet til 1500 kroner. Det samlede beløb for fakturaen er fortsat det samme. ”

Af artiklen fremgår:

”Når syge og svage borgere har brug for hjælp til at kæmpe deres sag i kommunen, hyrer nogle af dem en privat socialrådgiver. Men der er en skyggeside.

For bag facaden af gode intentioner og hjælpsomhed kan Avisen Danmark afsløre, at sårbare mennesker kommer i klemme i et ureguleret marked, hvor private socialrådgivere "står klar med dollartegn i øjnene".

- Jeg har stødt på flere sager gennem de seneste år, hvor markedet ser ud til at være det vilde vesten. Hvor de bare lægger nogle timepriser op på deres hjemmesider, og så kører taxameteret blindt derudad, siger [Person 3], der er én af landets førende advokater på socialområdet.

Også [Person 2], der er advokat [ordet "advokat" er senere ændret til "advokatfuldmægtig", *Pressenævnet*] og stifter af nonprofit-organisationen [Organisation A], hvor syge kan få gratis juridisk rådgivning, er kritisk:

- I de sager, jeg har kendskab til, mener jeg, at det peger i retningen af grov udnyttelse af syge mennesker. Man stiller sig frem som hverdagens helte, mens der bag teatertæppet er tale om skruppelløs fakturering, siger [Person 2].

Hos [Organisation B] fortæller direktør [Person 4], at foreningen kender til en række sager, hvor medlemmer har følt sig dårligt behandlede eller decideret snydt af private socialrådgivere, der eksempelvis har udskrevet fakturaer på møder, der ikke er blevet afholdt. Vi har især én grel sag, men mere kan jeg ikke sige, siger han.

Sengeliggende i to år

En af de personer, der er kommet i klemme ved en privat socialrådgiver, er 50-årige [Person 1] fra København. ”

Der er i artiklen indsat et billede af [Person 1]. Af billedteksten fremgår: ”[Person 1] er blevet stævnet for ikke at ville betale for blandt andet tre opslag på Facebook. ”

Af artiklen fremgår videre:

”[Person 1], som tidligere arbejdede i forlagsbranchen, har i knap to år været så afkræftet af sygdommen ME, at hun er sengeliggende det meste af døgnet og fanget i sin lejlighed på tredje sal. Hendes største

ønske er at få tilkendt førtidspension, så hun får råd til at flytte ind i en handicapvenlig bolig med mulighed for at komme udenfor.

For at få hjælp til sin sag hyrede [Person 1] sidste år en af de mest kendte private socialrådgivere, [Klager].

Kendt privat socialrådgiver

[Klager] har 14.000 følgere på sin facebook-side, giver interviews til store

medier, har skrevet en bog og er ifølge sine facebook-opslag blevet inviteret til møde med beskæftigelsesministeren. Men hvad [Person 1] håbede ville være en hjælp i hendes sag, endte som det modsatte.

- Det har været en forfærdelig oplevelse, siger [Person 1].

I august kulminerede sagen, da [Person 1] blev stævnet af det firma, som [Klager] er ansat i, [Klagers arbejdsplads].

Det skete, fordi [Person 1] har nægtet at betale en sidste regning på over 5000 kroner for blandt andet tre opslag på Facebook. Det er opslag, som [Klager] har skrevet og lagt op på sin offentlige facebookside – det første med et stort billede af sig selv. Men som hun vil have [Person 1] til at betale for.

- Jeg var ærlig talt i chok over den faktura, og det er jeg stadig, siger [Person 1].

Private socialrådgivere

For at forstå [Person 1]s sag, skal man først forstå, hvad private socialrådgivere er. De arbejder ikke i det offentlige, men på det private marked, og kan hyres af borgere til at hjælpe dem i deres sag ved en myndighed. Det kan eksempelvis være i sager ved kommunen om sygedagpenge, førtidspension eller handicaphjælp. Markedet for private socialrådgivere er vokset frem de senere år. Men modsat advokater, der er underlagt stramme regler i form af tilsyn, klagemuligheder, ansvarsforsikring ved forkert vejledning, lov om at salæret skal være ”rimeligt”, advokatetiske regler – og meget mere – er der næsten ingen regulering af private socialrådgiveres virke.

Hyppige regninger

Det var [Person 1] ikke klar over, da hun kontaktede [Klager]. Hun ønskede bare at få hjælp af en professionel til sin sag, da hun på grund af sygdom i forvejen var tappet for energi. Til sammen har [Person 1] betalt 26.300 kroner til [Klager]. Avisen Danmark har set alle fakturaerne.

I en periode på ti måneder fra juni 2022 til april 2023 løb der regninger ind med beløb på op til 4000 kroner én til flere gange om måneden. Regninger, som [Person 1] betalte med penge fra sin opsparing, fortæller hun. ”

Der er i artiklen indsat et billede af [Person 1], som ligger og sover i en sofa. Af billedteksten fremgår: ”[Person 1] er fanget i sin lejlighed på tredje sal, fordi hun på grund af sin sygdom ikke har kræfter til at komme ned. ”

Af artiklen fremgår herefter:

”De hyppige fakturaer gjorde, at [Person 1] hurtigt mistede overblikket over, hvor meget hun i alt betalte til [Klager], fortæller hun.

- For hver e-mail, jeg skrev til hende, kostede det 250 kroner, siger [Person 1].
- Som syg og uden nogen særlig høj indtægt, så er det bare en megastor stressfaktor ikke at vide, hvad tingene koster i alt.

Skulle selv skrive klager

En stor del af [Person 1]s penge er gået til at have e-mailkorrespondance med [Klager]. Gennemlæsning af sagsakter, virtuel bisidning, telefonsamtaler og møder er der også få eksempler på. Det kostede 1.000 til 1.200 kroner i timen inklusiv moms.

[Person 1] måtte selv udarbejde alle klager, breve og bemærkninger til kommunen på egen hånd, fortæller hun. Når hun havde skrevet et udkast, sendte hun det forbi [Klager] på e-mail for rådgivning, forklarer hun. ”

Der er i artiklen indsat et billede af [Person 1], der sidder på en sofa men hænderne i folder, og kigger til siden. Af billedteksten fremgår: ”Det har været meget hårdt for [Person 1] at skulle skrive til Københavns Kommune igen og igen om sin sag. ”

Af artiklen fremgår videre:

”Men det har ifølge [Person 1] ikke hjulpet på hendes sag. Halvandet år senere er kommunen fortsat i gang med at tage stilling til, om [Person 1] kan få førtidspension.

- Jeg har nok skrevet 30 klager og breve til kommunen for at få dem til at rette de fejl, der er i min sag, siger [Person 1].

- Det har været en kæmpe belastning selv at skulle skrive de mange breve. Noget, jeg faktisk ikke havde kræfterne til, siger hun.

Facebookopslag og artikel

[Klager] greb i foråret til andre metoder. Den 7. maj i år slog den private socialrådgiver et opslag op på sin offentlige facebookside. Opslaget var ledsaget af et stort billede af [Klager] selv. ”[PERSON 1] ER FANGET I EGET HJEM – OG I KØBENHAVNS JOBCENTER”, startede opslaget. ”

Der er i artiklen indsat et skærmbillede af Facebook-opslaget med et billede af [Klager] og følgende tekst:

”[PERSON 1] ER FANGET I EGET HJEM – OG I KØBENHAVNS JOBCENTER

Jeg skrev lidt om [Person 1]s situation i november 2022. Her kunne man læse, at [Person 1] fra København, der er diagnosticeret med ME, var blevet kontaktet af jobcentret 15 minutter inden mødet med rehabiliteringsteamet i eget hjem.

Jobcentret aflyste mødet. Se mere... [Ordene ”Se mere” linker til Facebook-opslaget, som i linket kan læses i sin fulde ordlyd.] ”

Af teksten, som kan tilgås via linket i artiklen fremgår:

”Et rehabiliteringsmøde i eget hjem hører til sjældenhederne, og siger noget om sygdommens alvorlighed. Derfor var det planlagte mødet med teamet også med en forventning om, at [Person 1] ville blive indstillet til en førtidspension. Men sådan gik det ikke! Alt var ellers kørt i stilling. Sagen havde været drøftet med henholdsvis kvalitetskoordinator og en sundhedskoordinator (en læge) – og begge – og særligt sidstnævnte havde vurderet, at Klinisk Funktion kun var aktuelt, såfremt [Person 1] var i stand til at forlade sit hjem. Det var hun ikke, hvilket flere læger også havde dokumenteret.

[Person 1] har faktisk ikke haft mulighed for at forlade sit hjem siden september 2021. Dvs. 1. år og 8 mdr. ! Hun var derfor også bevilliget en handicapbolig – såfremt hun fik sin førtidspension – og dermed ville kunne få råd til boligen.

Men 15 minutter inden mødet med rehabiliteringsteamet vurderer sundhedskoordinator, at [Person 1] måske fejler noget helt andet end ME. For det var jo et meget lavt funktionsniveau, og der kunne være tale om noget helt andet alvorligt – og betvivlede dermed de andre lægers diagnosticering og behandling.

Og med aflysning af mødet endte sagen så i syltekrukken – trods sundhedskoordinator MEGET store bekymring for [Person 1]s helbred!

Sagen har det sidste halve år været forbi henholdsvis fagborgmester, [Person 8], borgerrepræsentation, regionen, borgerrådgiveren – uden nogen som helst har ville tage ansvar og sørge for, at [Person 1]s sag bliver ordentligt behandlet. Alle har travlt med at vaske hænder og tørre den af på hinanden.

Lige nu afventer [Person 1] fx en undersøgelse fra en speciallæge i reumatologi – som ingen andre læger, andet end denne ene sundhedskoordinator, har fundet relevant eller nødvendigt!

Således er et halvt år gået siden [Person 1] skulle have haft sin førtidspension – som også fik den konsekvens, at hun mistede retten til en handicapbolig.

[Person 1] er derfor ikke kun fanget i sin lejlighed på 3. sal – men også i systemet!

Tak til B. T der nu er gået ind i sagen. Tak til journalist, [Person 5], der i flere måneder har dækket ”patienterne i mørket” om ME-patienter, der bliver dårligt behandlet i sundhedssystemet – og netop nomineret til en kravlingprisen (svarer til Cavlingprisen for journaliststuderende).

Læs artiklen i B. T her. [Der er i artiklen indsat et link til en artikel i B. T., *Pressenævnet*] Kærligst [Klager], Forfatter, debattør, journaliststuderende og privatpraktiserende socialrådgiver”

Af artiklen fremgår herefter:

”Herefter fortalte hun historien om [Person 1], der er så syg, at hun er bundet til sin seng og fanget i sin lejlighed på tredje sal. På kommunen står hendes sag om førtidspension i stampe.

Samme dag delte [Klager] endnu et opslag på sin facebookside med fokus på en artikel fra B. T. om [Person 1]. [Klager] udtaler sig også selv i artiklen med flere citater. I facebookopslaget sendte [Klager] rosende ord til [Person 1] for at have modet til at stå frem. ”

Der er i artiklen indsat et skærbillede af Facebook-opslaget. Af opslaget fremgår et link til et opslag på B. T.s Facebookside, hvorefter fremgår ”»Det er uanstændigt, og jeg har faktisk aldrig oplevet noget lignende.«” og et link til artiklen ”[Person 1] fanget i sin lejlighed i snart to år: ’Det er forfærdeligt’”, bragt den 7. maj 2023 på B. T.dk.

Af opslaget fremgår endvidere følgende tekst:

”SYSTEMSVIGT SKAL IKKE TIES IHJEL

Det er virkelig sårbart at stå frem med sin historie, men seje [Person 1] gjorde det!

[Person 1] har i dag været med til at sætte fokus på det systemsvigt hun og rigtig mange andre alvorlige syge må mærke på egen krop. Se mere... [...] [Ordene ”Se mere” linker til Facebook-opslaget, som i linket kan læses i sin fulde ordlyd.]”

Af artiklen fremgår videre:

”En måned senere, den 6. juni, delte [Klager] endnu et opslag om [Person 1] og skrev, at der stadig ikke var sket noget i sagen. Hun taggede to lokalpolitikere i opslaget. ”

Der er i artiklen indsat et skærmbillede af Facebook-opslaget. Af opslaget fremgår et billede af et Facebook opslag med link til B. T.s artikel ”[Person 1] fanget i sin lejlighed i snart to år: ’Det er forfærdeligt’”, og et billede af [Klager]. Af opslaget fremgår endvidere følgende tekst:

”[PERSON 1] ER STADIG FANGET I EGET HJEM – OG I KØBENHAVNS JOBCENTER

Kære

[Person 9] og [Person 10] – kan I hjælpe? Se mere... [...] [Ordene ”Se mere” linker til Facebook-opslaget, som i linket kan læses i sin fulde ordlyd.]”

Af artiklen fremgår herefter:

”Regning på over 5000 kroner

Kort tid efter, den 16. juni, valgte [Person 1] i en e-mail at opsige sit samarbejde med [Klager]. [Person 1] havde i stedet fået tilbudt hjælp fra nonprofit-organisationen [Organisation A], hvor hun kunne få gratis juridisk rådgivning. I e-mailen takkede hun [Klager] for indsatsen.

Efter [Person 1] afsluttede samarbejdet med [Klager], sendte [Klager] en regning til [Person 1] på 5.250 kroner den 19. juni. Heri ville [Klager] have [Person 1] til at betale 3.250 [beløbet er senere rettet til 2.750, *Pressenævnet*] kroner for ”Arbejde med B. T. og Sociale Medier”, fremgår det af fakturaen.

1250 kroner for de tre facebookopslag. Og 1500 kroner for kontakt til en journalist fra B. T. i form af tre e-mails samt telefonsamtaler. [Klager] skrev følgende i fakturaen:

- Talt med journalist (har kun faktureret for en time, selvom den tid jeg har brugt rækker langt over en time)
- Godkendelse af artikler henholdsvis den 1/5 og 4/5
- Opslag på Facebook 7/5-23 (en time) (her har jeg også kun taget for en time, selvom jeg brugte mere tid og det også blev til to opslag)
- Genopslag på Facebook den 6/6-23

[Person 1] fortæller, at både facebookopslagene og B. T. -artiklen var [Klager]s idé. [Person 1] blev chokeret over regningen, da det ifølge hende ikke var aftalt, at hun skulle betale for det.

- Jeg vil ikke betale for [Klager]s egen markedsføring. De ting gavtede hendes eget virke som privat socialrådgiver, hvor hun fik øget kendskabet til sit arbejde. Det har ikke gavnet mig eller min sag, fortæller [Person 1].

[Person 1] er stævnet

Med hjælp fra advokat [ordet "advokat" er senere ændret til "advokatfuldmægtig", *Pressenævnet*] [Person 2], som er stifter af [Organisation A], har [Person 1] gjort indsigelse mod regningen. "

Der er i artiklen indsat et billede af [Person 2], der sidder udenfor på en bænk. Af billedteksten fremgår: "advokat [ordet "advokat" er senere ændret til "advokatfuldmægtig", *Pressenævnet*] [Person 2] kender til flere sager, hvor private socialrådgivere efter hendes mening foretager "skruppelløs fakturering". "

Af artiklen fremgår videre:

"[Person 2] er forarget over, hvordan [Person 1] og andre borgere er blevet behandlet af private socialrådgivere.

- Det er et problem, at folk først kommer i klemme i jobcenteret og så bagefter kommer i klemme hos nogle, der står klar med dollartegn i øjnene, siger [Person 2]. Hun har kendskab til flere sager end [Person 1]s, hvor private socialrådgivere efter hendes mening har handlet uetisk, fortæller hun.

Eksempelvis silkeborgenseren [Person 11], som Avisen Danmark også bringer historien om, der har betalt over 54.000 kroner til en privat socialrådgiver.

- Det ser ud til at det er et omfattende problem – og spørgsmålet er, om mange syge ikke vil kunne gøre krav gældende og få nogle af deres penge retur, siger [Person 2].

[Klagers arbejdsplads] har reageret ved at hive [Person 1] i retten og stævne hende for ikke at betale fakturaen. [Person 1] har nu mulighed for at gøre modkrav.

- Jeg er glad for, at jeg har [Person 2], ellers havde jeg nok bare betalt regningen og ikke haft is i maven til at sige fra, siger [Person 1].

Dyrere end en advokat

[Person 1] har muligvis betalt mere til [Klager], end hun ville have gjort til en advokat.

[Person 3], der er en af landets fremmeste advokater på det sociale område, anslår, at en sag som [Person 1]s ville koste 15.000 kroner hos ham.

- Sådan nogle her sager vil vi typisk afregne i størrelsen 15.000 kroner. Og nok også med noget mere intensivt arbejde, hvor vi selv skriver breve og klager og sådan.

- Jeg kan ikke mindes, at vi har sendt regninger på 30.000 kroner. 30.000 kroner for sådan noget her, det er meget højere, end det ville være hos mig, siger [Person 3]. "

Der er i artiklen indsat et billede af [Person 3]. Af billedteksten fremgår: "Advokat [Person 3] ville tage omkring 15.000 kroner for en sag som [Person 1]s, fortæller han. Han efterlyser regulering af private socialrådgiveres ageren over for sårbare borgere. "

Af artiklen fremgår herefter:

"Advokaten tager i dag typisk kun de store, principielle sager, som kan få betydning for mange. Men han har i en lang årrække arbejdet med nøjagtigt de samme typer sager, som private socialrådgivere hjælper med, f.eks. om sygedagpenge eller førtidspension.

Et "cowboyland"

Han understreger, at han som udgangspunkt synes, det er en god idé, at der er et marked for private socialrådgivere, da han oplever ofte at måtte afvise borgere med behov for juridisk hjælp.

- Det er så stort et behov, at man slet ikke forstår det. Private socialrådgivere kunne være en fantastisk idé, men det virker bare som et cowboyland lige nu.

- Det virker til, at man kan risikere at blive fanget i sådan et spind af, at så kører socialrådgiveren bare helt vildt derudad på nogle takster, der står på en hjemmeside, uden at man ved, hvad man har sagt ja til, og hvor mange timer der bliver brugt.

- Det kan der komme nogle helt urimelige situationer ud af. Det er jo et forhold mellem en forbruger og en professionel erhvervsdrivende. Og der har den erhvervsdrivende altså et ansvar, siger [Person 3].

Han efterlyser, at der kommer mere regulering af markedet.

- Og til klienter vil jeg sige: Pas godt på derude, se dig for, og vær sikker på, at du har nogle klare aftaler, fordi du risikerer at blive snydt, siger [Person 3].

Patientformand er målløs

Hos patientforeningen ME-Foreningen er formand [Person 6] "målløs" over sagen, siger hun. At [Person 1] blev opkrævet betaling for tre facebookopslag, får [Person 6] til at udbryde: "Nej! "

- Jeg er målløs. Det er jo mennesker, der tjener penge på, at systemet ikke er i orden og ikke er rimelig overfor meget syge borgere, siger hun.

- Der burde slet ikke være et marked. Og det er politikernes ansvar, at det marked eksisterer.

[Person 6] er også kritisk overfor, at [Person 1] skulle skrive klagerne selv, da ME-patienter ifølge hende ofte har svært ved at samle deres tanker og formulere sig på grund af kognitive symptomer.

- Jeg var helt klart af den overbevisning, at hvis man hyrede en privat socialrådgiver, så havde man også betalt for, at brevene blev skrevet, siger [Person 6].

Hun peger på, at foreningen oplever, at medlemmerne har et stort behov for hjælp. Foreningens egen socialrådgivningstelefon, der har åbent to timer om ugen, får rigtig mange opkald, fortæller hun.

- Det, jeg synes, er helt urimeligt, er, at meget syge borgere står i en situation, hvor de bliver nødsaget til at skulle have juridisk hjælp. Desværre har kommunerne ikke økonomiske midler til at efterleve lovgivningen, og det er problematisk. Økonomi og lovgivning bliver simpelthen nødt til at hænge sammen, så borgerne kan få den hjælp, de er berettiget til, siger [Person 6].

"Mærkværdig" sag

Formanden for Dansk Socialrådgiverforening, [Person 7], er også kritisk. Hun mener, at sagen lyder "meget mærkværdig".

- Jeg synes, sagen lyder meget mærkværdig, og at det illustrerer, at der er behov for regulering. Der er behov for nogle faglige og etiske rammer, som private socialrådgivere skal agere indenfor. Så man sikrer, at man også har et sted at gå hen som borger, hvis man er utilfreds og vil klage over den private rådgivning man har fået, siger [Person 7]. ”

Der er i artiklen indsat et billede af [Person 7]. Af billedteksten fremgår: ”[Person 7] mener som formand for Dansk Socialrådgiverforening, at der er behov for regulering af de private socialrådgiveres virke. Hun er åben overfor idéen om en autorisationsordning. ”

Af artiklen fremgår videre:

”[Person 7] påpeger, at det er "helt legitimt" at have brug for rådgivning fra nogle andre end dem, der sidder og repræsenterer en forvaltning eller et system.

- Private socialrådgivere kan hjælpe med at navigere i et kompliceret system og oversætte lovgivningen. Det er helt legitimt at have det behov, og så skal vi jo sikre, at man så også er tryk, når man så gør det.

Autorisationsordning

[Person 7] foreslår en autorisationsordning for socialrådgivere, ligesom man kender det for eksempelvis psykologer. Så vil der være mulighed for at trække autorisationen tilbage, hvis man overtræder reglerne.

- Der er nogle private socialrådgivere, der laver et rigtig godt stykke arbejde, og de laver faktisk også et rigtig vigtigt stykke arbejde.

- Det kunne være fint at tage en dialog om, hvordan vi kan sikre et højt fagligt og etisk niveau for det her område, for det er der brug for. Fordi vi som socialrådgivere sidder og spiller så vigtig en rolle, så skal vi også sikre, at det sker på en ordentlig måde.

- Gennemsigtige timetakster

[Klager] understreger, at hendes timetakster har været gennemsigtige og klare fra start.

- [Person 1] har jo hele tiden vidst, hvad min takst er, og at jeg tager betaling for alt arbejde, jeg laver i hendes sag. Det har været clearet fra starten, siger hun.

Den private socialrådgiver undrer sig over, at [Person 1] nu er utilfreds med samarbejdet, da [Klager] fik et andet indtryk i forbindelse med, at der blev udvekslet pæne ord i en e-mailkorrespondance, da samarbejdet sluttede.

- At hun har været utilfreds, har jeg overhovedet ikke hørt fra hende. Og hvis du har læst den mail, hun har sendt mig, så fremgår der også noget andet, siger [Klager].

Den sidste faktura blev sendt efter denne mailudveksling. Og efter at [Person 1] gjorde indsigelse mod at betale, har [Klager] forsøgt at komme i dialog med hende uden held, fortæller hun.

- [Person 1] har jo hele tiden betalt sine fakturaer, og vi har haft et godt og ordentligt samarbejde hele vejen igennem. Og jeg sender selvfølgelig [Person 1] en opgørelse på det sidste arbejde.

- [Person 1] har fået en faktura, den er hun uenig i, nu ligger den så i vores retssystem. Så det må jo bare være retssystemet, der afgør det.

[Klager] mener desuden, at [Person 2]s kritik af faktureringsmetoden er drevet af en personlig konflikt mellem hende og [Klager].

Ville have sagen frem

Er det normal praksis for dig at kræve penge for opslag på din egen facebookside og kontakt til medier, hvor du selv udtaler dig?

- Prøv at høre her. Jeg har lagt enormt mange timer i at få [Person 1]s sag frem til de rette, der kunne gå ind og handle på den her situation, som hun sidder i, som er fuldstændig urimelig. Så ja, jeg har lagt rigtig mange timer i det, og også nogle timer, som jeg ikke har faktureret for.

- Jeg er ikke ansat i en organisation, hvor vi kan tilbyde gratis rådgivning. Jeg er privat socialrådgiver. Jeg tager betaling for alt det arbejde, jeg udfører. Og det er der fuldstændig gennemsigtighed omkring.

Der er et stort billede af dig selv tilknyttet det første facebookopslag. Og i artiklen i B. T. udtaler du dig også med flere citater. Er det ikke mere markedsføring af dig selv, end det er hjælp til hende?

- Hvis det var sådan, at artiklen handlede om, at hun har fået førtidspension, efter hun hyrede en privat socialrådgiver, så kan vi tale om markedsføring. Men det her var for at fremme fokus på [Person 1]s sag, og den urimelige situation, hun står i.

[Klager] afviser samtidig, at hendes salær kan sammenlignes med advokaters, da hun ikke er advokat.

- Der er fuldstændig gennemsigtighed omkring, hvad mine priser er. Og det kan kunden jo tage imod eller lade være. Som private socialrådgivere bliver vi nødt til at tage betaling for det arbejde, vi udfører. Og det er så på timebasis, for jeg kan ikke estimere, hvor meget sådan en sag kommer til at koste.

[Klager] mener desuden, at hun har lavet benarbejdet i [Person 1]s sag, som [Organisation A] nu kan tage æren for.

Nervøsitet og lettelse

Tilbage hos [Person 1] er der nervøsitet over at skulle igennem en retssag. Men hun glæder sig over at have stoppet samarbejdet med [Klager]. Ifølge hende er det først efter at have fået hjælp fra [Organisation A], at der er begyndt at ske noget i hendes sag.

Advokat [ordet "advokat" er senere ændret til "advokatfuldmægtig", *Pressenævnet*] [Person 2] afviser, at der er tale om en personlig konflikt med [Klager].

- Jeg har påpeget problematikken med priser og manglende regulering med markedet flere gange. Det er ligegyldigt, hvad den private socialrådgiver hedder. Det handler om et generelt problem med syges retssikkerhed, siger hun. "

Der er i artiklen indsat et billede af [Person 1]. Af billedteksten fremgår: "[Person 1] føler sig lettet, efter at samarbejdet med [Klager] er stoppet. "

Af artiklen fremgår herefter:

"Når [Person 1] kigger tilbage, erkender hun, at hun også selv havde et ansvar for selv at sige fra overfor [Klager] noget før. Men hun følte sig fanget, fortæller hun.

- Jeg følte mig viklet ind i et spindelvæv, fordi det var [Klager], der bestemte slagets gang, uden at jeg havde nogen som helst mulighed for at vide, om det var det bedste at gøre.

- Nu, hvor jeg er sluppet ud af det, kan jeg mærke en stor lettelse.

I første version af artiklen fremgik det, at [Person 2] er advokat. Det er rettet til advokatfuldmægtig. ”

Der er ved afslutningen af artiklen indsat links til andre artikler inden for samme emne, herunder artiklerne ”*Chok over ’forfærdelige’ regninger til udsatte borgere: - Det er udnyttelse, og det skal stoppe*”, og ”[Person 11] *har brugt over 50.000 kroner på en privat socialrådgiver i kampen for sin hjerneskadede mand: - Det er vanvittigt*”.

Efter offentliggørelsen

Avisen Danmark har til Pressenævnet indsendt den korrespondance, mediet havde med [Klager] efter offentliggørelsen. Den 11. september 2023 sendte klager følgende mail til Avisen Danmark:

”Til Chefredaktøren, [Chefredaktøren], Avisen Danmark Søndag den 10. september udgav Avisen Danmark flere artikler om private socialrådgivere. I en af dem optræder jeg og en af mine tidligere klienter. Igen mandag den 11. september fortsætter historierne med henvisning til artiklerne fra søndag. Artiklen, der omfatter mig, er injurierende og ærekrænkende. Den er præget af flere faktuelle fejl, manipulerende sammenkoblinger og udstiller mig som et menneske med ”dollartegn i øjnene”. Kort sagt er der tale om karaktermord på en fagprofessionel. I mit korte interview med jeres journalist fredag morgen søgte jeg at bidrage med nuancer samt forstå baggrunden for henvendelsen til mig. Jeg blev oplyst, at det var fordi I var i gang med en artikel om regulering for private socialrådgivere, og at I ikke var Ekstra Bladet, men bedrev lødig journalistik. –Chefredaktøren udtrykte for mig, at det ikke var en artikel, hvor jeg ville blive hængt ud. Der er dog intet lødigt i det endelige resultat, og journalistik kan man ikke kalde det. –Jeg vil gennemgå kritikpunkterne herunder, idet jeg samtidig skal anmode chefredaktionen om at trække artiklen tilbage straks samt publicere en beklagelse til mig. –Såfremt Avisen Danmark afviser, vil jeg rejse en sag i pressenævnet samt bede min advokat om at anlægge civil retssøgsmål for ærekrænkelser, bagvaskelse og krav om erstatning. –Først og fremmest vælger I at bruge mig i en principiel vinkel, der handler om at private socialrådgivere ikke burde findes. Men i stedet for at lave journalistik om, hvorfor der i det hele taget er private socialrådgivere, vælger I en anden vinkel. Historien om, at en borger er blevet dårligt behandlet af mig, bygger på borgerens fortælling, selvom pågældende er i direkte afhængighedsforhold til jeres hovedkilde, [Person 2]. Sidstnævnte bliver fremstillet som advokat, selvom hun ingen bestalling har, og derfor bør kaldes jurist eller fuldmægtig. Det er et indiskutabelt brud på de presseetiske regler. Jeres case historie har fået tilbudt gratis hjælp af [Person 2]s forening [Organisation A], hvorfor både [Person 2] og den pågældende borgers påstande - hvoraf jeg har tilbagevist flere af dem i mit interview med jeres journalist - burde udsættes for kildekritik. Det sker ikke selvom journalisten blev oplyst om forholdene. Igen et indiskutabelt brud på de presseetiske regler. Eftersom artiklen netop fremhæver forskelle på advokater og socialrådgivere, bliver det alvorligt, at I præsenterer [Person 2] som advokat, fordi det giver mere autoritet, end hun reelt besidder. At [Person 2] samtidig er interessant i sagen, gør det endnu værre. –Jeres brug af advokat [Person 3] fremstår bevidst manipulerende. [Person 3] fortæller mig pr sms søndag d. 10/9, at hans citater optræder i en sammenhæng, som han udtrykkeligt har sagt, at han ikke ønskede. ”Det var ikke den konkrete sag, jeg blev interviewet om,” skriver [Person 3] bl.a. til mig. I har således misbrugt en kilde, hvilket også er et brud på

de presseetiske regler. Læg hertil, at sammenligningen med advokater fremstår manipulerende og generelt uoplyst. Eksempelvis bliver advokater ofte beskikket og betalt af systemet, når en borger har en sag. Det fremgår i øvrigt også af advokatfirmaet [Advokatkontoret]s egen hjemmeside, at de altid undersøger "om der er mulighed for fri proces til en retssag eller for at få dækning fra dit forsikringsselskab." Artiklen savner kildekritik i brugen af [Person 3] og hans påstand om, at han har taget flere sager, som var af samme type opgaver, som private socialrådgivere tager. Der er ingen socialrådgivere i hans virksomhed, men flere studerende og fuldmægtige, og advokathonorarer bliver ikke lagt frem som sammenligning med de timepriser en privat socialrådgiver har. Forskellen er betragtelig, hvis I havde undersøgt det. I artiklen fremgår det, at min tidligere klient følte det belastende at håndtere breve og korrespondance selv. Den kritik blev jeg ikke forelagt, men den er tydeligvis forelagt for andre kilder i artiklen. Igen et brud på de presseetiske regler. Jeg orienterede også jeres journalist om, at [Person 2] overtog min klients sag kort efter medieomtale af sagen, samt at [Person 2] og foreningen [Organisation A] for et år siden havde afvist at tage min klients sag. Det er åbenlyst, at når man udgiver en historie mod bedre vidende, så bryder man også de presseetiske regler. I bringer tilmed en anden artikel om en borger, som har brugt penge på en privat socialrådgiver, men af ukendte årsager bliver denne rådgiver ikke nævnt ved navn. Dermed bliver jeg alene og direkte koblet til artiklernes påstande om, at private socialrådgivere har "dollartegn i øjnene" ligesom jeres kilders kritik af branchen rettes mod mig. I en opfølgende artikel mandag gentager i de fejlagtige og ærekrænkende påstande om mit virke, hvorfor I hermed forstærker konsekvenserne for mig og mig professionelle virke. Jeg skal på ovenstående baggrund anmode Avisen Danmark om straks og uden forbehold at trække artiklen fra jeres online arkiv, samt publicere en uforbeholden undskyldning til mig. Jeg henviser slutteligt til Vejledning for God Presseskik, særligt afsnit A stk. 1-5. [...] Jeg forventer et skriftligt svar inden onsdag d. 13. september kl. 12.00. Med venlig hilsen [Klager]"

Pressenævnet har endvidere modtaget kopi af mediets udaterede svar. Af dette fremgår:

"Kære [Klager]

Vi har modtaget din klage over Avisen Danmark med påstand om brud på de presseetiske regler. Du er blevet forbeholdt kritikpunkterne i den artikel, som behandler en konkret kritik fra en af dine tidligere klienter, [Person 1]. Du har efterfølgende fået citaterne til godkendelse, hvor du efterfølgende skriver tilbage til journalisten: "Tak for at citere mig korrekt". Af artiklen fremgår også din kritik af [Organisation A] og [Person 2].

Det er korrekt, at vi har haft et højere formål med det tre artikler end at udstille det afbrudte samarbejde mellem dig som privat socialrådgiver og din tidligere klient, [Person 1]. For avisen Danmark har formålet været at sætte fokus på en velfærdsproblematik, hvor svage borgere kan komme i klemme.

Journalistik er konkret og [Person 1] er ét af de konkrete eksempler på dette. Du er den professionelle erhvervsdrivende, som i det konkrete eksempel har stævnet din tidligere klient. Vi har på Avisen Danmark i vores journalistik ingen holdning til, om private socialrådgivere bør findes.

Vinklen på vores historier bestemmer vi selv. Historien her er vinklet på [Person 1], der er kommet i klemme og på et marked som af flere forskellige beskrives som "et cowboyland" og et "omfattende problem". Derfor har vi også løftet det principielle ind på Christiansborg i en opfølgende artikel. Vi kan afvise, at [Person 3] skulle være fejlciteret. Og vi trækker ikke artiklen tilbage eller undskylder for et journalistisk arbejde og en proces, vi kan stå fuldt ud på mål for. Vi har rette [Person 2]s titel fra advokat til advokatfuldmægtig.

Du er velkommen til at klage til Pressenævnet.

Mvh [Chefredaktøren]”

Øvrige oplysninger

[Klager] og mediet har til Pressenævnet indsendt kopi af faktura af 19. juni 2023 på 5.250 kr. til den i artiklen omtalte klient. Her fremgår blandt andet arbejde med B. T. og sociale medier:

”Arbejde med B. T. + Sociale Medier—Talt med journalist (har kun faktureret for en time, selvom den tid jeg har brugt rækker langt over en time)—Godkendelse af artikler henholdsvis den 1/5 og 4/5 (2)—Opslag på Facebook 7/5-23 (en time) (her har jeg også kun taget for en time, selvom jeg brugte mere tid og det også blev til—to opslag)—Genopslag på Facebook den 6/6-23 (1)”

Avisen Danmark har herudover indsendt en oversigt over fakturaer udstedt i perioden juni 2022 til april 2023.

[Klager] har indsendt skærbilleder af de i artiklen tre omtalte Facebook-opslag, hvor to er dateret den 7. maj 2023 og et er dateret den 6. juni 2023.

Avisen Danmark har indsendt et skærbillede af et Facebook-opslag dateret den 11. september 2023, skrevet af [Klager]. I opslaget omtaler hun den påklagede artikel og kommer med sin version af historien og skriver blandt andet, at artiklen vil blive juridisk gennemgået i forhold til bagvaskelse og injurier, og at sagen ligeledes vil blive indbragt for Pressenævnet. Herudover beskriver hun, at det var forkert at tage betaling for de tre Facebook-opslag, da det ikke var ordentligt forventningsafstemt. Hun beskriver endvidere, at hun har advokat [Person 3]s ord for, at han ikke har udtalt sig specifikt om hendes uoverensstemmelse med den i artiklen omtalte klient, og at han er ked, at han er blevet brugt på den måde i artiklen.

[Klager] har til Pressenævnet indsendt skærbillede af den sms-korrespondance, hun havde med advokat [Person 3] den 10. september 2023. Af denne fremgår:

”[Klager]: Kære [Person 3]. Er det virkelig din intention at være med til karaktermord, som du bidrager til i Avisen Danmark i dag? Lad mig gerne høre fra dig, for jeg er nødt til at reagere. Bh [Klager].

[Person 3]: Åh nej, da! Selvfølgelig ikke. Jeg udtalte mig til avisen generelt om behovet for klare aftaler og regulering på markedet. Det mener jeg virkelig at der er et stort behov for. Og det er et vigtigt emne, synes jeg. Men jeg kan se at artiklen (som jeg først ser nu) så kun handler om sagen mellem dig og en klient. Det vidste jeg ikke at den ville og det var ikke den konkrete sag jeg blev interviewet om. Kun et spørgsmål til beløbet – som jeg synes lød højt (men i øvrigt sagde, at jeg ikke kunne udtale mig om rimeligheden af, da jeg ikke har set aftalen eller arbejdet). Jeg er ked af at det er blevet til sådan et fokus på dig og ville ønske at mine citater var lagt over i den anden artikel (den med [Person 12]), hvor den efter min mening passer meget bedre. Mvh [Person 3].”

Avisen Danmark har indsendt den korrespondance, mediet havde med advokat [Person 3] efter offentliggørelsen. Mediet fremsendte den 12. september 2023 følgende mail til [Person 3]:

”Hej [Person 3]. Jeg har lige forsøgt at ringe. [Klager] skriver til min chefredaktør og på Facebook, at du over for hende har givet udtryk for, at du føler dig fejlciteret i artiklen. Har du mulighed for at give mig et kald i dag for lige at vende, hvad der er op og ned? Dbh. [Journalisten]”

[Person 3] besvarede herefter mailen:

”Okay, det er skørt. Jeg føler mig ikke fejlciteret. Jeg kan tale om en time eller to. Ringer der! ”

[Klager] har herudover indsendt skærbilleder fra hendes hjemmeside, hvor det fremgår, hvordan hun arbejder.

[Klager] har til Pressenævnet endvidere indsendt artiklerne ”*Privat socialrådgiver snyder syge og udsatte*” og ”*Myndigheder: Alle klager er om Bisidderhjælpen*”, begge bragt på hjemmesiden denoffetnlige.dk i henholdsvis 2013 og 2019 samt en artikel fra DR fra 2019 med overskriften ”*Kritik af Bisidderhjælpen: Malker udsatte mennesker*”. Artiklerne omtaler ikke [Klager].

[Klager] har endvidere henvist til en kommentar, hun har skrevet på sin hjemmeside som en reaktion på artiklen med følgende overskrift: ”Skal vi bekæmpe private socialrådgivere eller skal vi bekæmpe det system, der har skabt behovet for dem?”

Den 11. september 2023 rettede [Klager] henvendelse til Avisen Danmark med anmodning om sletning af artiklen. Avisen Danmark afviste den 11. september 2023 at slette artiklen.

[Klager]s klage er modtaget i Pressenævnet den 20. september 2023.

2 Parternes synspunkter

2.1 [Klager]s synspunkter

[Klager] har indledningsvist oplyst, at hun er ansat i en virksomhed som privat socialrådgiver, at hun herudover er uddannet diplomjournalist, og at hun gennem årene har opnået en følgerskare på 18.000 personer på sociale medier, herunder 14.500 personer på alene Facebook. En platform, hun somme tider benytter til at hjælpe sine klienter med at nå bredt ud med deres sager.

[Klager] har anført, at artiklen tilsidesætter punkt A. 1-A. 6 i de vejledende regler om god presseskik, og har i den forbindelse blandt andet henvist til en række konkrete passager i artiklen, der er i strid med god presseskik.

Korrekt information og forelæggelse

- overskriftens dækning

[Klager] har anført, at overskriften er misvisende, og har i den forbindelse oplyst, at omtalen af hende som en grådig privat socialrådgiver medførte til en voldsom shitstorm mod hende på sociale medier, hvor artiklen blev delt blandt de personer, som hendes forretning er afhængig af, herunder fagfæller og samarbejdspartnere.

[Klager] har herudover anført, at overskriften indikerer, at hun skulle bruge sin position til at tjene ekstra mange penge på sine klienter og har i den forbindelse oplyst, at hun aldrig har taget penge for Facebook-opslag, men for den tid, hun har brugt på dem. I underrubrikken, hvor det er omtalt, at hun skulle sende fakturaer på flere tusind kroner, er vinklen strammet yderligere, hvorved læseren bliver efterladt med det indtryk, at hun driver en seriøs virksomhed.

[Klager] har i den forbindelse henvist til, at chefredaktøren inden offentliggørelsen af artiklen telefonisk oplyste:

”[...] vores mål er jo ikke at save en privat socialrådgiver over [...]

[...] at grunden til, at vi gider gå ombord i den, det er jo fordi, at vi synes, der er noget principielt på spil [...]

Og principielt, det er ikke, som jeg startede med at sige, det er ikke for at gå efter dig eller gå efter en anden,”

[...] du er i hænderne på den mest sandhedssøgende og mest objektive journalist, der findes på Avisen Danmark. ”

[Klager] har i den forbindelse bemærket, at overskriften og underrubrikken står i modsætning til chefredaktørens beroligende ord til hende.

[Klager] har i forhold til det i underrubrikken anførte om, at hun har afkrævet en klient ”flere tusinde kroner for blandt andet tre Facebook-opslag” anført, at journalisten havde en kopi af fakturaen, hvor det fremgik, at den tid, hun havde brugt på at servicere de tre Facebook-opslag udgjorde et beløb på 1.250 kr. Underrubrikken er således misvisende og manipulerende og bidrager til at forstærke den shitstorm, som Avisen Danmark igangsatte mod hende mod bedre vidende. Herudover er omtalen af den ”forfærdelige oplevelse” en oplevelse, der handler om en faktura og ikke den rådgivning, hun havde fået.

- omtalen af fakturaer og arbejdsmetoder

[Klager] har anført, at artiklen indeholder en række ukorrekte oplysninger og beskyldninger, som hun ikke er blevet forelagt, og har i den forbindelse henvist til en række uddrag fra artiklen.

[Klager] har henvist til følgende uddrag fra artiklen:

”Det er opslag, som [Klager] har skrevet og lagt op på sin offentlige facebookside – det første med et stort billede af sig selv. Men som hun vil have [Person 1] til at betale for.

- Jeg var ærlig talt i chok over den faktura, og det er jeg stadig, siger [Person 1]. ”

[Klager] har anført, at passagen er faktuel forkert, og at hun fremstilles som grådig, hvilket er misvisende. Hendes klient blev faktureret for den tid, som [Klager] brugte på at drøfte sagen med [Person 1] og udarbejde teksten til billedet og på debatten under opslaget med videre. [Klager] har hertil bemærket, at billedet benyttes, fordi det har størst effekt.

[Klager] har herudover fremhævet endnu en passage med beskyldninger, hun ikke er blevet forelagt:

”De hyppige fakturaer gjorde, at [Person 1] hurtigt mistede overblikket over, hvor meget hun i alt betalte til [Klager], fortæller hun.

- For hver e-mail, jeg skrev til hende, kostede det 250 kroner, siger [Person 1].

- Som syg og uden nogen særlig høj indtægt, så er det bare en megastor stressfaktor ikke at vide, hvad tingene koster i alt. ”

[Klager] har anført, at der samtidig er en væsentlig nuance i citatet, idet ordet ”stressfaktor” af kilden meget vel kan være brugt for at illustrere, hvor svært mange borgere har det, når de bliver fanget i systemet. [Klager] har herudover henvist til, at det fremgår af hendes hjemmeside, at fakturaer fremsendes løbende. Det er herudover ikke faktuel korrekt, at hun er blevet faktureret 250 kr. for alle mails, idet hun er blevet faktureret for 77 ud af 300 mails.

[Klager] har videre henvist til følgende passage:

”[Person 1] måtte selv udarbejde alle klager, breve og bemærkninger til kommunen på egen hånd, fortæller hun. Når hun havde skrevet et udkast, sendte hun det forbi [Klager] på e-mail for rådgivning, forklarer hun. ”

[Klager] har anført, at hun ikke er blevet forelagt denne kritik og har i øvrigt bemærket, at det fremgår af hendes hjemmeside, at dette er måden, som hun yder bistand på, og at hendes klient selv ønskede at skrive sine klager. [Klager] forsøgte at oplyse journalisten om rammerne for hendes samarbejde med klienten, men alligevel bliver citaterne fra klienten fremlagt, herunder ved brug af ordet ”måtte”, som om [Klager] har tvunget sin klient til at skrive klagerne selv. Hvis [Klager] var blevet forelagt denne kritik, var journalisten blevet oplyst om aftalegrundlaget, ligesom [Klager] havde kunne henvise til sin hjemmeside.

[Klager] har herefter henvist til følgende passage i artiklen:

”Men det har ifølge [Person 1] ikke hjulpet på hendes sag. Halvandet år senere er kommunen fortsat i gang med at tage stilling til, om [Person 1] kan få førtidspension.

- Jeg har nok skrevet 30 klager og breve til kommunen for at få dem til at rette de fejl, der er i min sag, siger [Person 1].

- Det har været en kæmpe belastning selv at skulle skrive de mange breve. Noget, jeg faktisk ikke havde kræfterne til, siger hun. ”

Denne kritik om, at [Klager] skulle have udført et dårligt stykke arbejde er hun heller ikke blevet forelagt, og kritikken bruges til at forstærke artiklens vinkling om, at [Klager] er en grådig socialrådgiver.

Af citatet:

”[Klager] greb i foråret til andre metoder. Den 7. maj i år slog den private socialrådgiver et opslag op på sin offentlige facebookside. Opslaget var ledsaget af et stort billede af [Klager] selv. ”[PERSON 1] ER FANGET I EGET HJEM – OG I KØBENHAVNS JOBCENTER”, startede opslaget. ””

Brugen af formuleringen ”greb i foråret til andre metoder” bidrager også til at tegne et billede af en utroværdig rådgiver, og journalisten benytter endvidere et retorisk trick til at nedgøre betydningen af et opslag på sociale medier. [Klager] har hertil bemærket, at hun uden held i interviewet med journalisten og i samtalen med chefredaktøren forsøgte at undersøge, om de var oplyst om hendes samarbejde med klienten.

[Klager] har henvist til, at følgende passage indeholder ukorrekt information:

”En måned senere, den 6. juni, delte [Klager] endnu et opslag om [Person 1] og skrev, at der stadig ikke var sket noget i sagen. Hun taggede to lokalpolitikere i opslaget. ”

[Klager] har anført, at der var tale om to beskæftigelsesordførere i Folketinget og ikke lokalpolitikere og at opslaget endvidere blev skrevet efter aftale med [Person 1] selv.

[Klager] har herefter fremhævet følgende afsnit:

”I e-mailen takkede hun [Klager] for indsatsen.

Efter [Person 1] afsluttede samarbejdet med [Klager], sendte [Klager] en regning til [Person 1] på 5.250 kroner den 19. juni. Heri ville [Klager] have [Person 1] til at betale 3.250 [beløbet er senere rettet til 2.750, *Pressenævnet*] kroner for ”Arbejde med B. T. og Sociale Medier”, fremgår det af fakturaen.

1250 kroner for de tre facebookopslag. Og 1500 kroner for kontakt til en journalist fra B. T. i form af tre e-mails samt telefonsamtaler. ”

[Klager] har anført, at afsnittet er forkeert. Herudover optræder uddybningen af underrubrikken i dette afsnit, der er placeret meget langt nede i artiklen. [Klager] har hertil bemærket, at det må være en grov overtrædelse af de presseetiske regler, når det faktuelle beløb først nævnes langt nede i artiklen, og når mediet tilmed begår fejl ved at gøre dele af beløbet større i et forsøg på at skabe dokumentation for påstanden om ”flere tusind kroner”.

[Klager] har videre henvist til følgende uddrag:

”[Person 1] fortæller, at både facebookopslagene og B. T. -artiklen var [Klager]s idé. [Person 1] blev chokeret over regningen, da det ifølge hende ikke var aftalt, at hun skulle betale for det.

- Jeg vil ikke betale for [Klager]s egen markedsføring. De ting gavnede hendes eget virke som privat socialrådgiver, hvor hun fik øget kendskabet til sit arbejde. Det har ikke gavnet mig eller min sag, fortæller [Person 1]. ”

Journalisten skrev i forelæggelsen et spørgsmål, men oplyste ikke, at det tilsyneladende var klientens oplevelse, at der var tale om markedsføring. Hvis journalisten havde oplyst dette, kunne [Klager] have fremlagt dokumentation for de aftaler, som hun havde indgået med klienten om opslagene.

- udtalelser fra formanden for patientforeningen, formanden for Dansk Socialrådgiverforening samt fra advokat [Person 3]

[Klager] har blandt andet anført, at følgende udtalelser ikke er blevet forelagt for hende.

”Hos patientforeningen ME-Foreningen er formand [Person 6] ”målløs” over sagen, siger hun. At [Person 1] blev opkrævet betaling for tre facebookopslag, får [Person 6] til at udbryde: ”Nej! ”

- Jeg er målløs. Det er jo mennesker, der tjener penge på, at systemet ikke er i orden og ikke er rimelig overfor meget syge borgere, siger hun. ”

[Klager] har anført, at omtalen af de tre Facebook-opslag er unuanceret, og at det fremgår af citatet, at journalisten har fremlagt det, man kan kalde rygter om [Klager], for at få nogle citater fra kilden, der kan bruges i artiklens fremstilling af hende. [Klager] har videre bemærket, at det læner sig op ad bagvaskelse, når en journalist viderebringer historier over for hendes samarbejdspartnere.

[Klager] har herefter henvist til følgende citat:

”[Person 6] er også kritisk overfor, at [Person 1] skulle skrive klagerne selv, da ME-patienter ifølge hende ofte har svært ved at samle deres tanker og formulere sig på grund af kognitive symptomer.

- Jeg var helt klart af den overbevisning, at hvis man hyrede en privat socialrådgiver, så havde man også betalt for, at brevene blev skrevet, siger [Person 6].

Hun peger på, at foreningen oplever, at medlemmerne har et stort behov for hjælp. Foreningens egen socialrådgivningstelefon, der har åbent to timer om ugen, får rigtig mange opkald, fortæller hun.

- Det, jeg synes, er helt urimeligt, er, at meget syge borgere står i en situation, hvor de bliver nødsaget til at skulle have juridisk hjælp. Desværre har kommunerne ikke økonomiske midler til at efterleve lovgivningen, og det er problematisk. Økonomi og lovgivning bliver simpelthen nødt til at hænge sammen, så borgerne kan få den hjælp, de er berettiget til, siger [Person 6]. ”

[Klager] har anført, at kilden bliver forelagt nogle beskyldninger, som mediet ikke har forelagt for [Klager] og har i den forbindelse bemærket, at hun overvejer et sagsanlæg for bagvaskelse.

[Klager] har i forbindelse med udtalelserne fra formanden for Dansk Socialrådgiverforening herefter henvist til følgende citat:

””Mærkværdig” sag

Formanden for Dansk Socialrådgiverforening, [Person 7], er også kritisk. Hun mener, at sagen lyder ”meget mærkværdig”.

- Jeg synes, sagen lyder meget mærkværdig, og at det illustrerer, at der er behov for regulering. Der er behov for nogle faglige og etiske rammer, som private socialrådgivere skal agere indenfor. Så man sikrer, at man også har et sted at gå hen som borger, hvis man er utilfreds og vil klage over den private rådgivning man har fået, siger [Person 7]. ”

[Klager] har anført, at hun ikke er blevet forelagt udtalelserne fra formanden for Dansk Socialrådgiverforening eller blevet oplyst om, at hun deltager i artiklen. Ved brugen af formanden i artiklen fremstilles [Klager] indirekte som uetisk og formandens kritik fremstår som en kritik, der er rettet mod hende, hvilket også læner sig op ad bagvaskelse.

[Klager] har i den forbindelse videre henvist til følgende uddrag:

”[Person 7] foreslår en autorisationsordning for socialrådgivere, ligesom man kender det for eksempelvis psykologer. Så vil der være mulighed for at trække autorisationen tilbage, hvis man overtræder reglerne.”

[Klager] har hertil anført, at drøftelsen af autorisation er relevant, men at den i den konkrete artikel, der primært kritiserer en enkelt socialrådgiver på baggrund af en enkelt case, kommer til at signalere, at en autorisation ville kunne bruges over for hende, og at hun indirekte fremstilles som en bedrager, der misbruger sin faglighed, selv om artiklen ikke omhandler fagligheden, men uenighed om en konkret faktura.

[Klager] har om udtalelserne fra advokat [Person 3] henvist til følgende citat:

”- Det virker til, at man kan risikere at blive fanget i sådan et spind af, at så kører socialrådgiveren bare helt vildt derudad på nogle takster, der står på en hjemmeside, uden at man ved, hvad man har sagt ja til, og hvor mange timer der bliver brugt.

- Det kan der komme nogle helt urimelige situationer ud af. Det er jo et forhold mellem en forbruger og en professionel erhvervsdrivende. Og der har den erhvervsdrivende altså et ansvar, siger [Person 3].

Han efterlyser, at der kommer mere regulering af markedet.

- Og til klienter vil jeg sige: Pas godt på derude, se dig for, og vær sikker på, at du har nogle klare aftaler, fordi du risikerer at blive snydt, siger [Person 3]. ”

[Klager] har i den forbindelse henvist til den korrespondance, hun havde med [Person 3] [Gengivet under punkt 1. Sagsfremstilling i afsnittet ”øvrige oplysninger”, *Pressenævnet*] og anført, at dette indikerer en overtrædelse af A. 3 i de presseetiske regler.

Brug af kilder

[Klager] har anført, at der de senere år har været en række historier i forskellige medier om private socialrådgivere, der har optrådt uetisk og har hertil bemærket, at disse artikler er baseret på et større antal borgere, der har været udsat for dokumenteret snyd. Disse medier har således udgivet grundig journalistik. [Klager] har heroverfor fremhævet, at den påklagede artikel er baseret på en enkelt kunde, som er i et direkte afhængighedsforhold til en af mediets hovedkilder, hvilket mediet er oplyst om.

[Klager] har herudover anført, at kilden i artiklen, [Person 2] fra [Organisation A], har tilbudt [Person 1] gratis hjælp mod, at samarbejdet med [Klager] blev opsagt. [Klager] har hertil bemærket, at hendes klient et år tidligere havde søgt hjælp hos [Organisation A], men var blevet afvist, og at [Klager] herefter hjalp hende videre med sagen.

[Klager] har i den forbindelse anført, at avisens hovedkilde til historien, [Person 1] således er direkte afhængig af [Person 2] og [Organisation A], da de har tilbudt hende gratis hjælp. På trods af dette har mediet brugt [Person 2] som ekspertkilde. Mediet bygger således sin historie på en kilde, der er i direkte afhængighedsforhold til mediets partskilde, hvilket er i strid med god presseskik.

[Klager] har om [Person 2] videre bemærket, at hun fejlagtigt blev omtalt som advokat, men at dette blev rettet af mediet efter [Klager] påpegede fejlen.

[Klager] har herefter henvist til følgende passage i artiklen:

”- Det er et problem, at folk først kommer i klemme i jobcenteret og så bagefter kommer i klemme hos nogle, der står klar med dollartegn i øjnene, siger [Person 2]. ”

[Klager] har anført, at mediet har brugt dette citat mod bedre vidende. Både journalisten og chefredaktøren blev to dage inden publiceringen oplyst om, at [Person 2] var interessant i sagen, idet hun er i gang med at opbygge en NGO, der konkurrerer direkte med private socialrådgivere. På trods af den viden bliver hun fremstillet som ekspert, og avisen bringer en udtalelse, der læner sig op ad bagvaskelse.

[Klager] har herudover henvist til følgende citat:

”[Klagers arbejdsplads] har reageret ved at hive [Person 1] i retten og stævne hende for ikke at betale fakturaen. [Person 1] har nu mulighed for at gøre modkrav.

- Jeg er glad for, at jeg har [Person 2], ellers havde jeg nok bare betalt regningen og ikke haft is i maven til at sige fra, siger [Person 1]. ”

[Klager] har hertil anført at mediet for at overholde god presseskik burde have oplyst, at [Person 1] er direkte afhængig af [Person 2], idet hun har tilbudt hende gratis hjælp. Magtbalancen er således væsentlig anderledes end den magtbalance, der var mellem [Klager] og [Person 1].

[Klager] har videre anført, at sammenligningen med advokathonorarer i artiklen og brugen af [Person 3] som ekspertkilde fremstår søgt og usaglig, da [Person 3] ikke har indsigt i det forløb, som [Person 1] havde hos [Klager] gennem et år. [Klager] har i den forbindelse henvist til en sms-besked, som [Person 3] sendte til hende, efter artiklen var blevet publiceret. [Gengivet under punkt 1. Sagsfremstilling under afsnittet ”*Øvrige oplysninger*”, *Pressenævnet*]. I beskeden har han over for [Klager] beklaget den måde, han er blevet brugt på i artiklen. [Klager] har i den forbindelse anført, at korrespondancen viser, at han er blevet misbrugt som kilde, og at det viser, at avisens brug af [Person 3] som kilde er ”bevidst manipulerende”.

[Klager] har om brugen af [Person 3] som ekspertkilde endvidere anført, at han som advokat lever af at blive beskikket og få betaling af det offentlige, og at det derfor er oplagt, at han ønsker denne metode udbredt.

[Klager] har herudover anført, at journalisten har forelagt kilderne oplysninger, der er fordrejede, og at svarene herefter stilles op i en artikel, som flere af dem ikke har udtalt sig til. De har derimod udtalt sig generelt, som også var det chefredaktøren for Avisen Danmark fortalte var intentionen.

[Klager] har med henvisning til Avisen Danmarks indlæg for Pressenævnet anført, at mediets gengivelse af den mail, [Person 3] har skrevet til dem, hvor han bruger ordene ”det er skørt” med et retorisk trick, får fremstillet hende som ”skør”.

Redigering og Vinkling

[Klager] har om den kontakt, hun havde med mediet inden offentliggørelsen, oplyst, at hun den 7. september 2023 modtog en mail fra en journalist på Avisen Danmark [Gengivet under punkt 1, Sagsfremstilling i afsnittet ”*forud for offentliggørelsen*”, *Pressenævnet*]. [Klager] har anført, at henvendelsen gjorde hende forvirret og utryg, først og fremmest fordi, at der var fejl i journalistens oplysninger. Fakturabeløbet var forkert, en advokatfuldmægtig blev præsenteret som advokat, private socialrådgivere blev sammenlignet med advokater, og hendes tidligere klient blev fremstillet på en måde, som hun ikke kunne genkende.

I forhold til den sammenhæng, hendes kommentarer skulle indgå i, har [Klager] anført, at hun ikke var blevet oplyst om, hvad formålet med artiklen var og i hvilken sammenhæng, hun blev brugt. Heller ikke ved den efterfølgende godkendelse af citater blev hun informeret om, hvilken sammenhæng hun skulle optræde i og har i den forbindelse henledt opmærksomheden på det magtforhold, der er mellem journalist og kilde.

Under interviewet fik [Klager] indtryk af, at noget blev tilbageholdt, og at journalisten ikke ønskede at være kildekritisk. [Klager] har i den forbindelse henvist til det telefoniske interview, hun havde med journalisten. [Delvist gengivet under punkt 1, Sagsfremstilling i afsnittet ”*Forud for offentliggørelsen*”, *Pressenævnet*].

[Klager] har herefter anført, at hun efter at have talt med journalisten anmodede om at komme til at tale med chefredaktøren, som herefter kontaktede hende telefonisk uden varsel. [Klager] har i den forbindelse henvist til samtalen. [Delvist gengivet under punkt 1, Sagsfremstilling i afsnittet ”*Forud for offentliggørelsen*”, *Pressenævnet*], hvor redaktøren blandt andet udtalte følgende:

”Vores mål er jo ikke at save en privat socialrådgiver over. Men sagen med [Person 1], hvor du er på den anden side, er jo et eksempel på noget, hvor tingene er kørt i grøften.

[...]

Du er i hænderne på den mest sandhedssøgende og mest objektive journalist på Avisen Danmark.

[...]

Der kommer flere cases, og der er også en politisk opfølgning. Og det er også bare lige til et tegn på dig, om at... Jeg skal ikke få det at være respektløst at tale dig ned i den her sag, og sige, du ikke fylder noget, Selvfølgelig fylder det noget, og det er ikke at være totalt respektløst over for dig, og din virksomhed, og dit virke. Men, det er altså [Person 1] og [Person 1]s slags og systemet.

[...]

Jeg har lyttet til, hvad du siger. Og som sagt, så har vi et højere formål end [Person 1] og dig.

[...]

Det er jo en kamp om, at der er et system. Der er nogle borgere, der ikke får den hjælp, de skal have. Og der er et system, der ikke fungerer ordentligt. Og så kan du være uenig i, om der skal regulering eller ej. Jeg har ikke personligt en agenda om, at der skal en regulering.”

[Klager] har herefter anført, at hun på den baggrund havde en oplevelse af, at hun ikke kunne gøre mere ud over at håbe, at kildekritik og god presseskik ville sikre, at Avisen Danmark ville publicere en relevant artikel. Hun hørte herefter ikke mere, før artiklen blev publiceret, og herefter medførte en shitstorm mod hende.

[Klager] har anført, at artiklen reelt omhandler utilfredshed med en enkelt faktura og ikke med det arbejde, hun gennem et år har udført for sin klient. De oplysninger, hun gav journalisten og chefredaktøren, er imidlertid ikke blevet efterprøvet, men i stedet ignoreret.

Herudover blev hun oplyst om, at der i artiklen også ville optræde andre private rådgivere, men hun er den eneste, der optræder med navn.

I forhold til det af mediet anførte om, at hun er en toneangivende person i branchen, har [Klager] anført, at dette medfører, at mediets journalistiske ansvar bliver større idet effekten af deres omtale bliver stærkere, når mediet udstiller en toneangivende person, hvorved mediets presseetiske ansvar ligeledes bliver større.

[Klager] har i forhold til det af mediet anførte om, at mediet var fuldt bevidste om deres kilders relation, anført, at hun finder dette ganske rystende, da det er et brud med de presseetiske regler og burde have medført, at mediet havde overvejet researchen og artiklerne.

Sletning

[Klager] har afslutningsvist anført, at Avisen Danmark, såfremt nævnet er enig i klagen, bør fjerne artiklen fra alle online-arkiver og udgive en beklagelse, der skal omfatte erklæring om, at artiklen er trukket tilbage samt en undskyldning for måden, avisen har fremstillet hende på i dækningen af private socialrådgivere.

2.2 Avisen Danmarks synspunkter

Avisen Danmark har indledningsvist oplyst, at mediet i foråret 2023 bragte en række artikler under titlen ”Syg i systemet”. Artiklerne satte fokus på, hvordan sygdomsramte mennesker bliver behandlet i jobcentret. I den forbindelse blev mediet i maj måned opmærksom på, at der fandtes eksempler på syge og pressede mennesker, der ikke alene var kommet i klemme i det offentlige system, men også i klemme hos private socialrådgivere. Mediet begyndte herefter at researche og fandt to forskellige personer, der var kunde hos to forskellige socialrådgivere, og som ønskede at stå frem.

Mediet har herudover i forhold til omtalen af [Klager] anført, at hun er en toneangivende person i branchen, og at hun selv har været med til at skabe offentlighed om [Person 1]s sag på Facebook og i B. T., og at [Person 1] efterfølgende er blevet stævnet af [Klager].

Korrekt information og forelæggelse

- overskriftens dækning

Avisen Danmark har anført, at mediet ikke i overskrifter eller i bærende billeder har sat navn eller ansigt på [Klager], ligesom det også fremgår af indledningen i den påklagede artikel, at mediet med artiklerne går efter at dokumentere et generelt problem. De læsere, der kun læser overskrifterne, er således ikke blevet præsenteret for [Klager].

Avisen Danmark har herefter henvist til underrubrikken, hvor det blandt andet fremgår, at:

”[...] Socialrådgiveren kræver flere tusinde kroner for blandt andet tre Facebook-opslag. [...]”

Avisen har hertil bemærket, at det således fremgår, at det ”blandt andet” omhandlede en opkrævning for tre Facebook-opslag, ligesom samme formulering også er anvendt i brødteksten i artikel, hvor det ligeledes fremgår, at:

”Det skete, fordi [Person 1] har nægtet at betale en sidste regning på over 5000 kroner for blandt andet tre opslag på Facebook. [...]”

Avisen Danmark har herudover anført, at det præcise beløb også er gengivet i artiklen.

- omtalen af fakturaer og arbejdsmetoder

Avisen Danmark har anført, at journalisten kontaktede [Klager] den 7. september 2023, hvorefter de aftalte et tidspunkt for interview. Før interviewet sendte journalisten den 7. september 2023 en mail til [Klager], hvor sagen og den konkrete kritik blev præciseret. [Gengivet under punkt 1, Sagsfremstilling i afsnittet ”Forud for offentliggørelsen”, Pressenævnet].

I det telefoniske interview oplyste journalisten [Klager] om, at hendes tidligere klient havde følt sig dårligt behandlet, og journalisten gjorde opmærksom på, at den konkrete artikel ville blive en del af et større fokus, og det første spørgsmål omhandlede den omtalte faktura. I interviewet blev det endvidere bekræftet, at udtalelserne var til citat.

Mediet har videre anført, at [Klager] herefter begyndte at beklikke journalistens arbejdsmetode og derfor ønskede at tale med en redaktør, som herefter kontaktede [Klager]. Under samtalen havde [Klager] et ønske om, at avisen rettede den primære opmærksomhed mod [Person 2] og den konflikt, [Klager] havde med hende. Avisen har hertil bemærket, at det ikke var en relevant historie for mediet, men at [Klager]s bemærkninger om konflikten kom med i artiklen. [Klager] fik endvidere forelagt sine citater og takkede i en mail mediet for at have citeret hende korrekt, og at avisen gav god plads til, at [Klager] kunne komme til orde i artiklen.

I forhold til [Klager]s bemærkninger om, at artiklen omtalte [Person 2] som advokat og ikke advokatfuldmægtig, har mediet oplyst, at dette straks blev rettet, men at det ikke har betydning for historien.

Avisen Danmark har henvist til følgende passage:

”Det er opslag, som [Klager] har skrevet og lagt op på sin offentlige facebookside – det første med et stort billede af sig selv. Men som hun vil have [Person 1] til at betale for.

- Jeg var ærlig talt i chok over den faktura, og det er jeg stadig, siger [Person 1]. ”

I forhold til omtalen af fakturaerne og det af [Klager] anførte om, at opgørelsen handler om den tid, der er brugt på at drøfte sagerne med klienten, har Avisen Danmark anført, at der på den omtalte faktura er en post, der er kaldt ”opslag på Facebook”.

Avisen Danmark har i forhold til omtalen om, at [Klager] ikke skulle være blevet forelagt kritikken af de hyppige fakturaer, og den stress og det manglende overblik, som [Person 1] gav udtryk for i artiklen, anført, at der i det telefoniske interview blev spurgt ind til netop dette, og har henvist til følgende uddrag fra det telefoniske interview:

”*Journalisten*: [Person 1] siger bare, at det har været en dårlig oplevelse. Hun har været meget stresset over de her fakturer, der er kommet ind hele tiden har hun ikke haft overblik over, hvor meget hun har betalt i alt. ”

Mediet har i forbindelse med citatet hvor, [Person 1] er citeret for at sige, at hun har betalt for alle mails, anført, det er [Person 1]s opfattelse af, hvad der er sket, hvilket tydeligt fremgår af artiklen.

Avisen Danmark har videre henvist til følgende citat:

”En stor del af [Person 1]s penge er gået til at have e-mailkorrespondance med [Klager]. Gennemlæsning af sagsakter, virtuel bisidning, telefonsamtaler og møder er der også få eksempler på. Det kostede 1.000 til 1.200 kroner i timen inklusiv moms.

[Person 1] måtte selv udarbejde alle klager, breve og bemærkninger til kommunen på egen hånd, fortæller hun. Når hun havde skrevet et udkast, sendte hun det forbi [Klager] på e-mail for rådgivning, forklarer hun. ”

Mediet har anført, at det var relevant at medtage [Person 1]s forklaring på, hvordan samarbejdet konkret fungerede, da det giver læserne bedre mulighed for at forstå, hvorfor hun fandt det stressende. Avisen har hertil bemærket, at det er understreget, at der er tale om klienten, [Person 1]s udlægning.

I forhold til omtalen af, at [Person 1] selv skrev udkast til mails, har mediet anført, at det i telefoninterviewet fremgår, at hun tager arbejde for ”alt det arbejde”, hun laver, og mediet har henvist til følgende fra interviewet:

”*[Klager]*: Jamen prøv at høre her, [Person 1] har jo hele tiden vidst, hvad min takst er, og at jeg tager betaling for alt arbejde, jeg laver i hendes sag.

[...]

Jeg er privat socialrådgiver, jeg tager betaling mod alt det arbejde, jeg udfører. Og det er der fuldstændig helt gennemsigtighed omkring. ”

Mediet har hertil anført, at [Klager] hele interviewet igennem forsøgte at undvige de spørgsmål, journalisten stillede, og at mediet ikke har forsøgt at skjule noget eller liste en kritik ind ad bagdøren.

Mediet har herudover anført, at der beklageligvis er begået en regnefejl i artiklen, på 500 kr. i opgørelsen af den omstridte faktura, og har i den forbindelse oplyst, at det korrekte beløb er 2.750 kr. og ikke 3.250 kr. for den del, der handler om arbejde med B. T. og sociale medier. Fejlen er sket i mediets opgørelse af de 16 fakturaer.

Beløbet på 3.250 kr. blev lagt åbent frem i mailen til [Klager] inden interviewet, og blev derefter brugt i artiklen. I forbindelse med klagen til Pressenævnet blev mediet opmærksom på fejlen, og den blev herefter straks rettet. Mediet har endvidere afvist, at fejlen, som påstået af [Klager], skulle være lavet med vilje. Mediet har hertil bemærket, at fejlen ikke ændrer ved præmissen om [Person 1]s oplevelser eller artiklens præmis.

Avisen Danmark har herudover anført, at mediet har set den mailudveksling, som [Klager] refererede til i den første del af interviewet, hvor [Person 1] opsagde samarbejdet, men at dette ikke gav mediet anledning til at se sagen i et andet lys.

- udtalelser fra formanden for patientforeningen, formanden for Dansk Socialrådgiverforening samt fra advokat [Person 3]

Avisen Danmark ses ikke at have kommenteret på det konkrete klagepunkt over manglende forelæggelse af udtalelserne.

Kildekritik

Avisen Danmark har anført, at mediet gennem hele forløbet har været fuldt ud bevidst om, at [Person 2] var en partskilde, der repræsenterede [Person 1].

Avisen Danmark har om brugen af kilden [Person 3] anført, at han har godkendt sine citater, og at han var bekendt med den sammenhæng, de blev brugt i, da han fik artiklen til gennemlæsning ved citattjek. Avisen Danmark har henvist til den korrespondance, mediet havde med [Person 3] efter offentliggørelsen af artiklen, hvor han gentog over for mediet, at han ikke følte sig fejlciteret. [Gengivet under punkt 1, Sagsfremstilling i afsnittet ”Øvrige oplysninger”, Pressenævnet].

Mediet har i forhold til [Klager]s bemærkninger om, at hendes arbejde ikke kan sammenlignes med en advokats, anført, at den omtalte advokat også har klienter som [Person 1] og [Person 11], hvorfor perspektiveringen ikke kan være et brud på de presseetiske regler.

Redigering og vinkling

Avisen Danmark har anført, at mediet arbejdede med flere forskellige vinkler, der endte ud i en artikelseerie med fire artikler, der blev bragt i perioden 10. september 2023 – 14. september 2023. Den påklagede artikel er således en af de fire artikler i serien. De øvrige artikler har overskrifterne: ”[Person 11] har brugt over 50.000 på en privat socialrådgiver i kampen for sin hjerneskadede mand: - Det er vanvittigt”,

”Chok over ’forfærdelige’ regninger til udsatte borgere: - Det er udnyttelse, og det skal stoppe” og ”Socialministeren om regninger til sårbare borgere: - Jeg synes, det er helt usmageligt”.

Avisen Danmark har anført, at mediet bragte to case-historier med henholdsvis [Person 1] og en anden case, [Person 11], i to forskellige artikler, der udkom samtidig digitalt, for at binde historierne sammen og underbygge artikelseriens pointe om, at der var tale om flere eksempler af hensyn til de sårbare kilder, der stod frem.

Mediet har bemærket, at [Klager] ikke er omtalt ved navn i de øvrige tre artikler, men alene er omtalt som en privat socialrådgiver. Mediet har herudover oplyst, at hensigten var at løfte en principiel problematik ind i Folketinget og ind på ministerens bord.

Avisen Danmark har herudover anført, at [Klager] i et Facebook-opslag den 11. september 2023 blandt andet indrømmede sine fejl og beklagede og har henvist til følgende uddrag af Facebook-opslaget:

”Ifølge Avisen Danmark har jeg taget betaling for tre opslag på Facebook. Det er korrekt – 1250 kr. for at være helt præcis og ikke 5.000 kr. som Avisen Danmark forsøger at fortælle. Og det er hverken noget jeg har gjort før, og jeg kommer heller aldrig til at gøre det igen. ¬[...]”

Jeg laver derfor en opgørelse på mit tilgodehavende og for første gang nogensinde også for de timer, jeg har brugt på at skrive opslag til de sociale medier og følge op på dem.

Og ja, det var forkert at tage betaling for tre Facebook-opslag, og særligt fordi det ikke var ordentligt forventningsafstemt, som jeg ellers ALTID gør mig umage med. ”

Sletning

Avisen Danmark afviste ved mail af 11. september 2023 til [Klager] at slette artiklen.

3 Pressenævnets begrundelse og afgørelse:

I sagens behandling har følgende nævnsmedlemmer deltaget:

Jens Kruse Mikkelsen, Hans Peter Blicher, James Kristoffer Miles og Søs Lykke Sloth.

Kompetence

Pressenævnet bemærker, at det følger af medieansvarslovens § 34, at *”massemediernes indhold og handlemåde”* skal være i overensstemmelse med god presseskik. Det er således mediet og ikke den enkelte journalist, som er part i Pressenævnets sag.

Nævnet bemærker videre, at det følger af medieansvarslovens § 43, at Pressenævnet træffer afgørelse i sager om, hvorvidt der er sket offentliggørelse i strid med god presseskik, jf. § 34, og hvorvidt et massemedie efter reglerne i lovens kapitel 6 er forpligtet til at offentliggøre et genmæle. Spørgsmål om, hvorvidt der er sket overtrædelse af straffelovens bestemmelser om ærekrænkelser hører under domstolene og falder uden for nævnets kompetence.

God presseskik

Korrekt information og forelæggelse

[Klager] har klaget over blandt andet, at overskriften er misvisende, og at artiklen indeholder ukorrekt information og beskyldninger, som hun ikke er blevet forelagt.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at det er mediernes opgave at bringe korrekt og hurtig information. Så langt det er muligt bør det kontrolleres, om de oplysninger, der gives eller gengives, er korrekte. Oplysninger, som kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for nogen, skal efterprøves i særlig grad, inden de bringes, først og fremmest ved forelæggelse for den pågældende. Overskrifter og mellemrubrikker skal i form og indhold have dækning i den pågældende artikel eller udsendelse. Berigtigelse af urigtige meddelelser skal finde sted på redaktionens eget initiativ, hvis og så snart kendskab til fejl af betydning i de bragte meddelelser indgår, jf. punkt A. 1, A. 3, A. 6 og A. 7.

Pressenævnet bemærker generelt, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe de indholdsmæssige krav til den bragte information iagttages. Det bemærkes dog generelt, at et medie (redaktøren) på baggrund af sin egen eller sine medarbejderes adfærd kan have forpligtet sig til at bringe en given omtale.

Pressenævnet skal indledningsvis bemærke, at det er nævnets opfattelse, at [Klager] i kraft af sit virke og sit netværk inden for sit fagområde er en person, der særligt inden for sin branche er kendt i offentligheden. Pressenævnet henviser i den forbindelse til, at offentlige personer, i højere grad end privatpersoner, må tåle kritisk omtale af deres person og handlinger, især når emnet er af klar almen interesse, hvilket må anses for at være tilfældet.

- Overskriftens dækning

[Klager] har klaget over, at overskriften og underrubrikken indeholder ukorrekt information og er misvisende.

Af overskriften fremgår:

”Sygdomsramte [Person 1] er stævnet og i chok: Privat socialrådgiver vil have penge for Facebook-opslag”

Af underrubrikken fremgår:

”[Person 1] har haft en "forfærdelig" oplevelse hos en privat socialrådgiver, som nu har stævnet hende. Socialrådgiveren kræver flere tusinde kroner for blandt andet tre Facebook-opslag. Markedet for private socialrådgivere møder kritik for at være ureguleret og det vilde vesten, og selv socialrådgivernes fagforening ønsker, at der skal gøres noget. ”

Af brødteksten fremgår blandt andet:

”Regning på over 5000 kroner

Kort tid efter, den 16. juni, valgte [Person 1] i en e-mail at opsige sit samarbejde med [Klager]. [Person 1] havde i stedet fået tilbudt hjælp fra nonprofit-organisationen [Organisation A], hvor hun kunne få gratis juridisk rådgivning. I e-mailen takkede hun [Klager] for indsatsen.

Efter [Person 1] afsluttede samarbejdet med [Klager], sendte [Klager] en regning til [Person 1] på 5.250 kroner den 19. juni. Heri ville [Klager] have [Person 1] til at betale 3.250 [beløbet er senere rettet til 2.750, *Pressenævnet*] kroner for ”Arbejde med B. T. og Sociale Medier”, fremgår det af fakturaen.

1250 kroner for de tre facebookopslag. Og 1500 kroner for kontakt til en journalist fra B. T. i form af tre e-mails samt telefonsamtaler. [Klager] skrev følgende i fakturaen:

- Talt med journalist (har kun faktureret for en time, selvom den tid jeg har brugt rækker langt over en time)
- Godkendelse af artikler henholdsvis den 1/5 og 4/5
- Opslag på Facebook 7/5-23 (en time) (her har jeg også kun taget for en time, selvom jeg brugte mere tid og det også blev til to opslag)
- Genopslag på Facebook den 6/6-23

[Person 1] fortæller, at både facebookopslagene og B. T. -artiklen var [Klager]s idé. [Person 1] blev chokeret over regningen, da det ifølge hende ikke var aftalt, at hun skulle betale for det.

- Jeg vil ikke betale for [Klager]s egen markedsføring. De ting gavnede hendes eget virke som privat socialrådgiver, hvor hun fik øget kendskabet til sit arbejde. Det har ikke gavnet mig eller min sag, fortæller [Person 1]. ”

Pressenævnet lægger på baggrund af sagens oplysninger til grund, at [Klager] har udstedt en faktura til den i artiklen omtalte klient, hvor de oplyste poster er angivet, og at hun har sagsøgt sin tidligere klient for ikke at have betalt fakturaen.

Pressenævnet finder, at der er tilstrækkelig dækning i artiklen for omtalen i overskriften og underrubrikken. Nævnet har lagt vægt på, at [Klager] har udstedt en faktura, hvor det samlede beløb var på ”flere tusind kroner”, og at det af underrubrikken fremgår, at beløbet ”blandt andet” dækkede over tre Facebook-opslag.

I forhold til kildens oplysninger om, at hun har haft en ”forfærdelig oplevelse”, finder Pressenævnet, at der er tale om kildens subjektive vurdering. Nævnet bemærker i den forbindelse, at kritikken fra den tidligere klient er blevet forelagt for [Klager], som også ses at være kommet til orde i artiklen. Nævnet finder herefter ikke grundlag for at kritisere Avisen Danmark for formuleringen af overskriften og underrubrikken.

- omtalen af fakturaer og arbejdsmetoder

[Klager] har klaget over, at artiklen indeholder en række ukorrekte oplysninger over blandt andet fakturaer og arbejdsmetoder, og at den indeholder beskyldninger, som hun ikke er blevet forelagt. [Klager] har i den forbindelse henvist til en række uddrag fra artiklen [Gengivet under punkt 2.1, [Klager]s synspunkter i afsnittet ”- omtalen af fakturaer og arbejdsmetoder”].

Af forløbet forud for offentliggørelsen fremgår det, at Avisen Danmark den 7. september 2023 sendte en mail til [Klager], hvoraf følgende blandt andet fremgik:

”Kære [Klager]

Som vi har sms’et om, arbejder jeg på en artikel om en tidligere kunde hos dig, [Person 1], som føler sig dårligt behandlet. Jeg har gennemgået fakturaerne og vil gerne forholde dig kritikken, så du har mulighed for at svare på den. [Person 1] har gjort indsigelse mod den sidste faktura, hvor du bl.a. opkræver 3.250 kroner for ”Arbejde med Sociale Medier og BT. ” [Person 1] fortæller, at det aldrig var aftalt, at hun skulle betale for det? Er det ikke mere markedsføring af dig selv og dit arbejde end hjælp i [Person 1]s sag? For advokater er der regler om, at salæret skal være rimeligt. Og en advokat anslår, at en sag som denne ville koste 15.000 kroner hos ham. Han kritiserer, at der er en fast timepris, og taxameteret virker til bare at køre blindt derudad uden at have aftalt eller anslået en samlet pris på forhånd. Hvad siger du Al det? [Person 1] siger selv: ”Som syg og uden nogen særlig høj indtægt, så er det bare en megastor stressfaktor ikke at vide, hvad tingene koster i alt. ” [Person 2], der er advokat og stifter af nonprofitorganisationen [Organisation A] samt repræsenterer [Person 1] i dag, siger bl.a. følgende: ”I de sager, jeg har kendskab til, mener jeg, at det peger i retningen af grov udnyttelse af syge mennesker. Man stiller sig frem som hverdagens helte, mens der bag teatertæppet er tale om skruppelløs fakturering. ” Jeg ser frem Al at tales ved i morgen kl. 9. Dbh. [Journalisten]”

Af det interview, journalisten havde med [Klager], fremgår følgende blandt andet:

”*Journalisten:* Ja, kanon. Så, ja. Jamen, det er godt. Jeg arbejder på den her artikel om din tidligere kunde, [Person 1], som har følt sig dårligt behandlet af dig. Og det er i forbindelse med, at jeg sætter fokus på markedet for private socialrådgivere generelt. Så har jeg nogle forskellige case-historier, jeg bringer frem. Og det er altså en af dem. Og jeg har gennemgået de fakturer, du har sendt til hende. Hun har altså gjort indsigelser mod den sidste faktura, hvor du blandt andet opkræver hende penge for arbejde i sociale medier og B. T. Og [Person 1] siger, at det aldrig var aftalt, at hun skulle betale for det, så det kan hun slet ikke forstå. Hun var faktisk chok over at få den her faktura. Hvad siger du til det?

[...]

Journalisten: Er det normalt, praksis for dig at kræve penge for opslag på din egen Facebook-side og kontakt til medier?

[...]

Journalisten: Ja, du skriver det rigtigt, at du skriver at du kun har faktureret for en time for dit arbejde på Facebook.

[...]

Journalisten: Men er det ikke mere markedsføring?

[...]

Journalisten: Jeg arbejder som sundhedsrapporter på Avisen Danmark. Der er et stort billede af dig selv tilknyttet de her facebookopslag, det fandtes til Facebook-opslaget i hvert fald, og i artiklen i B. T. udtaler du dig også med flere citater. Så det her arbejde, er det ikke mere markedsføring af dig selv, end det er hjælp til [Person 1]?

Journalisten: Ja, Så er der det her med, hvor mange penge hun har skulle betale i alt. Jeg har talt med en advokat, [Person 3], som anslår en sag hos ham, som den her vil koste omkring 15.000. Og der vil han have givet en fast pris fra start og sagt, det kommer max til at koste 15.000. Jeg regner med at bruge så og så mange timer på det. Og i den her sag er der jo mere fast timepris, og så virker det, som om taxameteret bare kører derudad, og det kritiserer han, sådan vil han ikke gå til det. Hvad tænker du om det?

Journalisten: Godt. Men altså, ja. [Person 1] siger bare, at det har været en dårlig oplevelse. Hun har været meget stresset over de her fakturer, der er kommet ind hele tiden har hun ikke haft overblik over, hvor meget hun har betalt i alt. ”

Af artiklen fremgår blandt andet:

”For at få hjælp til sin sag hyrede [Person 1] sidste år en af de mest kendte private socialrådgivere, [Klager].

Kendt privat socialrådgiver

[Klager] har 14.000 følgere på sin facebook-side, giver interviews til store

medier, har skrevet en bog og er ifølge sine facebook-opslag blevet inviteret til møde med beskæftigelsesministeren. Men hvad [Person 1] håbede ville være en hjælp i hendes sag, endte som det modsatte.

[...]

- *Gennemsigtige timetakster*

[Klager] understreger, at hendes timetakster har været gennemsigtige og klare fra start.

- [Person 1] har jo hele tiden vidst, hvad min takst er, og at jeg tager betaling for alt arbejde, jeg laver i hendes sag. Det har været clearet fra starten, siger hun.

Den private socialrådgiver undrer sig over, at [Person 1] nu er utilfreds med samarbejdet, da [Klager] fik et andet indtryk i forbindelse med, at der blev udvekslet pæne ord i en e-mailkorrespondance, da samarbejdet sluttede.

- At hun har været utilfreds, har jeg overhovedet ikke hørt fra hende. Og hvis du har læst den mail, hun har sendt mig, så fremgår der også noget andet, siger [Klager].

Den sidste faktura blev sendt efter denne mailudveksling. Og efter at [Person 1] gjorde indsigelse mod at betale, har [Klager] forsøgt at komme i dialog med hende uden held, fortæller hun.

- [Person 1] har jo hele tiden betalt sine fakturaer, og vi har haft et godt og ordentligt samarbejde hele vejen igennem. Og jeg sender selvfølgelig [Person 1] en opgørelse på det sidste arbejde.

- [Person 1] har fået en faktura, den er hun uenig i, nu ligger den så i vores retssystem. Så det må jo bare være retssystemet, der afgør det.

[Klager] mener desuden, at [Person 2]s kritik af faktureringsmetoden er drevet af en personlig konflikt mellem hende og [Klager].

Ville have sagen frem

Er det normal praksis for dig at kræve penge for opslag på din egen facebookside og kontakt til medier, hvor du selv udtaler dig?

- Prøv at høre her. Jeg har lagt enormt mange timer i at få [Person 1]s sag frem til de rette, der kunne gå ind og handle på den her situation, som hun sidder i, som er fuldstændig urimelig. Så ja, jeg har lagt rigtig mange timer i det, og også nogle timer, som jeg ikke har faktureret for.

- Jeg er ikke ansat i en organisation, hvor vi kan tilbyde gratis rådgivning. Jeg er privat socialrådgiver. Jeg tager betaling for alt det arbejde, jeg udfører. Og det er der fuldstændig gennemsigtighed omkring.

Der er et stort billede af dig selv tilknyttet det første facebookopslag. Og i artiklen i B. T. udtaler du dig også med flere citater. Er det ikke mere markedsføring af dig selv, end det er hjælp til hende?

- Hvis det var sådan, at artiklen handlede om, at hun har fået førtidspension, efter hun hyrede en privat socialrådgiver, så kan vi tale om markedsføring. Men det her var for at fremme fokus på [Person 1]s sag, og den urimelige situation, hun står i.

[Klager] afviser samtidig, at hendes salær kan sammenlignes med advokaters, da hun ikke er advokat.

- Der er fuldstændig gennemsigtighed omkring, hvad mine priser er. Og det kan kunden jo tage imod eller lade være. Som private socialrådgivere bliver vi nødt til at tage betaling for det arbejde, vi udfører. Og det er så på timebasis, for jeg kan ikke estimere, hvor meget sådan en sag kommer til at koste.

[Klager] mener desuden, at hun har lavet benarbejdet i [Person 1]s sag, som [Organisation A] nu kan tage æren for.

[...]"

Det er Pressenævnets vurdering, at artiklen, der tager udgangspunkt i kilden, [Person 1]s, subjektive oplevelse af hendes samarbejde med [Klager], indeholder beskyldninger af faktisk karakter, der kan være skadelige, krænkende eller virke agtelsesforringende for [Klager], og at der derfor er tale om beskyldninger, der skal forelægges.

Uanset, at der måtte være elementer i den kritik, der rettes mod [Klager] i artiklen, herunder om den måde, samarbejdet med hendes klient fungerede på i forhold til blandt andet udarbejdelse af mails, som ikke måtte være blevet forelagt ordret for [Klager], finder Pressenævnet i den konkrete situation, at [Klager] har fået tilstrækkelig mulighed for at forholde sig til de væsentligste elementer i den kritik, der blev rejst mod hende i artiklen.

Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at hun forud for offentliggørelsen, herunder ved den skriftlige forelæggelse af 7. september 2023 samt de to telefonsamtaler med henholdsvis journalisten og chefredaktøren den 8. september 2023, fik forelagt en lang række kritikpunkter, herunder blandt andet kritikken af hendes fakturering, sammenligningen med advokatsalærer og klientens oplevelse af samarbejdet.

Nævnet har endvidere lagt vægt på, at [Klager] fik mulighed for at justere i sine citater, som hun har godkendt, og at hun er kommet til orde i et ikke ubetydeligt omfang, hvorved beskyldningerne mod hende ikke fremstår uimodsagt. Nævnet udtaler ikke kritik.

Det kan i den konkrete sag ikke ændre herpå, at artiklen i den oprindelige udgave indeholdt ukorrekte oplysninger, blandt andet et beløb fra en faktura og en titel på en kilde, idet nævnet bemærker, at mediet rettede disse fejl straks efter at være blevet gjort opmærksom på dem. Nævnet finder i øvrigt, at de af

[Klager] øvrige påpegede unøjagtigheder i artiklen i den konkrete sammenhæng er at betragte som mindre væsentlige, hvorfor nævnet ikke finder anledning til at kritisere mediet for at bringe ukorrekt information.

- udtalelser fra formanden for patientforeningen, formanden for Dansk Socialrådgiverforening samt fra advokat [Person 3]

[Klager] har klaget over navnlig, at hun ikke er blevet forelagt de beskyldninger, som formanden for patientforeningen udtaler sig på baggrund af og har henvist til følgende uddrag fra artiklen:

”Hos patientforeningen ME-Foreningen er formand [Person 6] ”målløs” over sagen, siger hun. At [Person 1] blev opkrævet betaling for tre facebookopslag, får [Person 6] til at udbryde: ”Nej! ”

- Jeg er målløs. Det er jo mennesker, der tjener penge på, at systemet ikke er i orden og ikke er rimelig overfor meget syge borgere, siger hun. ”

[...]

”[Person 6] er også kritisk overfor, at [Person 1] skulle skrive klagerne selv, da ME-patienter ifølge hende ofte har svært ved at samle deres tanker og formulere sig på grund af kognitive symptomer.

- Jeg var helt klart af den overbevisning, at hvis man hyrede en privat socialrådgiver, så havde man også betalt for, at brevene blev skrevet, siger [Person 6].

Hun peger på, at foreningen oplever, at medlemmerne har et stort behov for hjælp. Foreningens egen socialrådgivningstelefon, der har åbent to timer om ugen, får rigtig mange opkald, fortæller hun.

- Det, jeg synes, er helt urimeligt, er, at meget syge borgere står i en situation, hvor de bliver nødsaget til at skulle have juridisk hjælp. Desværre har kommunerne ikke økonomiske midler til at efterleve lovgivningen, og det er problematisk. Økonomi og lovgivning bliver simpelthen nødt til at hænge sammen, så borgerne kan få den hjælp, de er berettiget til, siger [Person 6]. ”

[Klager] har herudover klaget over, at hun ikke er blevet forelagt udtalelserne fra formanden for Dansk Socialrådgiverforening, som retter en kritik mod hende, og har i den forbindelse henvist til følgende uddrag fra artiklen:

””Mærkværdig” sag

Formanden for Dansk Socialrådgiverforening, [Person 7], er også kritisk. Hun mener, at sagen lyder ”meget mærkværdig”.

- Jeg synes, sagen lyder meget mærkværdig, og at det illustrerer, at der er behov for regulering. Der er behov for nogle faglige og etiske rammer, som private socialrådgivere skal agere indenfor. Så man sikrer, at man også har et sted at gå hen som borger, hvis man er utilfreds og vil klage over den private rådgivning man har fået, siger [Person 7]. ”

[...]

”[Person 7] foreslår en autorisationsordning for socialrådgivere, ligesom man kender det for eksempelvis psykologer. Så vil der være mulighed for at trække autorisationen tilbage, hvis man overtræder reglerne.

[...]”

[Klager] har endvidere klaget over, at hun ikke er blevet forelagt de omtalte udtalelser fra Advokat [Person 3]:

”- Det virker til, at man kan risikere at blive fanget i sådan et spind af, at så kører socialrådgiveren bare helt vildt derudad på nogle takster, der står på en hjemmeside, uden at man ved, hvad man har sagt ja til, og hvor mange timer der bliver brugt.

- Det kan der komme nogle helt urimelige situationer ud af. Det er jo et forhold mellem en forbruger og en professionel erhvervsdrivende. Og der har den erhvervsdrivende altså et ansvar, siger [Person 3].

Han efterlyser, at der kommer mere regulering af markedet.

- Og til klienter vil jeg sige: Pas godt på derude, se dig for, og vær sikker på, at du har nogle klare aftaler, fordi du risikerer at blive snydt, siger [Person 3]. ”

Af den forelæggelses-mail, [Klager] modtog forud for offentliggørelsen, fremgår blandt andet:

”For advokater er der regler om, at salæret skal være rimeligt. Og en advokat anslår, at en sag som denne ville koste 15.000 kroner hos ham. Han kritiserer, at der er en fast timepris, og taxameteret virker til bare at køre blindt derudad uden at have aftalt eller anslået en samlet pris på forhånd. Hvad siger du til det? ”

Af det interview, [Klager] gav til journalisten den 8. september 2023, fremgår blandt andet:

”*Journalisten:* Ja, Så er der det her med, hvor mange penge hun har skulle betale i alt. Jeg har talt med en advokat, [Person 3], som anslår en sag hos ham, som den her vil koste omkring 15.000. Og der vil han have givet en fast pris fra start og sagt, det kommer max til at koste 15.000. Jeg regner med at bruge så og så mange timer på det. Og i den her sag er der jo mere fast timepris, og så virker det, som om taxameteret bare kører derudad, og det kritiserer han, sådan vil han ikke gå til det. Hvad tænker du om det?

[*Klager*]: Altså for først, så er jeg ikke advokat. Og en advokat tager som regel omkring 3.000 kr. i timen, jeg tager 1.000 kr. i timen. Og der er fuldstændig helt gennemsigtighed omkring, hvad jeg tager, hvad mine priser er. Og det kan kunden jo tage imod eller lade være. Og det er altså, det er sådan, det er for rammen for private socialrådgivere. Vi bliver nødt til at tage betaling for det arbejde, vi udfører. Og det er sådan, det er. Og det er på timebasis, hvad jeg bruger på af tid. Jeg kan ikke estimere, hvor meget sådan en sag den kommer til at koste. ”

Af den samtale, [Klager] havde med chefredaktøren, blev hun blandt andet oplyst om følgende:

” *Chefredaktøren:* Jamen altså, der er flere forskellige parter, som siger, at det her område, det er et ureguleret marked, hvor det er svært at være borgere og være kunde i.

[...]

Chefredaktøren: Og dine gode svar, [Klager], bliver jo også en del af artiklen jo, altså fordi det er jo sådan lidt, ja der er en prisliste, ja der er gennemsigtighed, ja der har været en, altså begynde at diskutere den der, og det vil slet ikke gå ind i detaljer i forhold til sådan, når man nogle gange sender en mail for at komme godt ud af forhold. [...]

[...]

Chefredaktøren: Men altså vi har ingen, altså vi vil gerne belyse det. Det er jo ikke vores opgave at servere løsningen. Det er jo ikke mediers opgave. Her er bare nogen, der er kommet i klemmen. Her er nogen, der rejser kritik. Her er et område, hvor nogen siger, her burde det være anderledes. Og det er jo egentlig sagt, at det er deres sagens kerne for os. Og så kan jeg sige, og det skal du ikke være skræmt af, du er jo ikke for os, men bare for at sige, at der er tre andre, ud over [Person 2], som forholder sig til området.

[Klager]: Ja, [Person 3] kan jeg forstå. Ja, og to andre også.

Chefredaktøren: Så det er ikke sådan, [Person 2] mod dig, eller hvad er det, [Person 2]s organisation hedder?

[Klager]: [Organisation A].

Chefredaktøren: Ja, det er ikke [Organisation A] mod private socialrådgivere. Og selv når du siger, at I er i konkurrence, eller har hun et eller andet, hvor hun gerne synes, at det her marked eller det her område, det skal trække i den her retning, og det går modsat, eller trækker i en anden retning, end det, som du og dine kolleger praktiserer, eller arbejder for. Og det kan sagtens være, at det skal vi jo også bare have en diskussion af, ikke? Det er jo ikke...

[...]"

Idet Pressenævnet bemærker, at det havde været hensigtsmæssigt, at [Klager] var blevet forelagt oplysningerne om, at formanden for patientforeningen ME-Foreningen og formanden for Dansk Socialrådgiverforening ville udtale sig i artiklen, finder nævnet på baggrund af en konkret samlet vurdering ikke anledning til at kritisere Avisen Danmark for manglende forelæggelse.

Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, udtalelserne fra formanden for patientforeningen og formanden for Dansk Socialrådgiverforening indholdsmæssigt lægger sig tæt op ad den øvrige kritik, som [Klager] er blevet forelagt ved mail af 7. september 2023 samt i telefonsamtalerne med journalisten og chefredaktøren den 8. september 2023. Nævnet bemærker herudover, at indholdet af udtalelserne fra formanden for Dansk Socialrådgiverforening har en mere generel karakter, og at de ikke retter sig mod [Klager]s person eller arbejde.

Nævnet bemærker i den forbindelse videre, at [Klager] under telefonsamtalen med chefredaktøren blev gjort opmærksom på, at der i artiklen ville være tre andre, ud over [Person 2], som ville forholde sig til området, hvoraf [Klager] var blevet oplyst om, at den ene af de tre var [Person 3], og at dette under samtalen ikke gav anledning til yderligere bemærkninger fra [Klager]. Nævnet udtaler ikke kritik.

Kildekritik

[Klager] har klaget over, at mediet ikke har udvist tilstrækkelig kildekritik ved brugen af [Person 2] som ekspertkilde, da hovedkilden til historien, [Person 1], er direkte afhængig af [Person 2] og [Organisation A], som har tilbudt hende gratis bistand.

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at kritik bør udvises over for nyhedskilderne, i særdeleshed når disses udsagn kan være farvet af personlig interesse eller skadevoldende hensigt, jf. punkt A. 2.

Nævnet bemærker, at den almindelige kritik, som mediet bør udvise over for en nyhedskilde, skærpes, når kilden ikke kan forventes at forholde sig objektivt til sagen, eksempelvis, hvor der består et konkurrenceforhold, og at mediet i disse tilfælde særligt skal kontrollere grundlaget for og rigtigheden af kildens oplysninger.

Af artiklen fremgår følgende om [Person 2]:

”Også [Person 2], der er advokat [ordet ”advokat” er senere ændret til ”advokatfuldmægtig”, *Pressenævnet*] og stifter af nonprofit-organisationen [Organisation A], hvor syge kan få gratis juridisk rådgivning, er kritisk:

- I de sager, jeg har kendskab til, mener jeg, at det peger i retningen af grov udnyttelse af syge mennesker. Man stiller sig frem som hverdagens helte, mens der bag teatertæppet er tale om skruppelløs fakturering, siger [Person 2].

[...]

[Person 1] er stævnet

Med hjælp fra advokat [ordet ”advokat” er senere ændret til ”advokatfuldmægtig”, *Pressenævnet*] [Person 2], som er stifter af [Organisation A], har [Person 1] gjort indsigelse mod regningen.

[...]

[Person 2] er forarget over, hvordan [Person 1] og andre borgere er blevet behandlet af private socialrådgivere.

- Det er et problem, at folk først kommer i klemme i jobcenteret og så bagefter kommer i klemme hos nogle, der står klar med dollartegn i øjnene, siger [Person 2]. Hun har kendskab til flere sager end [Person 1]s, hvor private socialrådgivere efter hendes mening har handlet uetisk, fortæller hun.

Eksempelvis silkeborgenseren [Person 11], som Avisen Danmark også bringer historien om, der har betalt over 54.000 kroner til en privat socialrådgiver.

- Det ser ud til at det er et omfattende problem – og spørgsmålet er, om mange syge ikke vil kunne gøre krav gældende og få nogle af deres penge retur, siger [Person 2].

[Klagers arbejdsplads] har reageret ved at hive [Person 1] i retten og stævne hende for ikke at betale fakturaen. [Person 1] har nu mulighed for at gøre modkrav.

- Jeg er glad for, at jeg har [Person 2], ellers havde jeg nok bare betalt regningen og ikke haft is i maven til at sige fra, siger [Person 1].

[...]

[Klager] mener desuden, at [Person 2]s kritik af faktureringsmetoden er drevet af en personlig konflikt mellem hende og [Klager].

[...]

[Klager] mener desuden, at hun har lavet benarbejdet i [Person 1]s sag, som [Organisation A] nu kan tage æren for.”

[Klager] har endvidere klaget over, at brugen af [Person 3] som ekspertkilde er usaglig, idet hendes arbejde ikke kan sammenlignes med advokatarbejde, og fordi han som advokat lever af at blive beskikket og få betaling af det offentlige, og at det derfor er oplagt, at han ønsker denne metode udbredt. [Klager] har endvidere klaget over, at mediet har misbrugt hans udtalelser i artiklen.

Af artiklen fremgår blandt andet følgende om kilden [Person 3]:

”- Jeg har stødt på flere sager gennem de seneste år, hvor markedet ser ud til at være det vilde vesten. Hvor de bare lægger nogle timepriser op på deres hjemmesider, og så kører taxameteret blindt derudad, siger [Person 3], der er én af landets førende advokater på socialområdet.

[...]

Dyrere end en advokat

[Person 1] har muligvis betalt mere til [Klager], end hun ville have gjort til en advokat.

[Person 3], der er en af landets fremmeste advokater på det sociale område, anslår, at en sag som [Person 1]s ville koste 15.000 kroner hos ham.

- Sådan nogle her sager vil vi typisk afregne i størrelsen 15.000 kroner. Og nok også med noget mere intensivt arbejde, hvor vi selv skriver breve og klager og sådan.

- Jeg kan ikke mindes, at vi har sendt regninger på 30.000 kroner. 30.000 kroner for sådan noget her, det er meget højere, end det ville være hos mig, siger [Person 3].

[...]

Advokaten tager i dag typisk kun de store, principielle sager, som kan få betydning for mange. Men han har i en lang årrække arbejdet med nøjagtigt de samme typer sager, som private socialrådgivere hjælper med, f.eks. om sygedagpenge eller førtidspension. ”

I forhold til brugen af [Person 2] som kilde i artiklen finder nævnet, at mediet, ved at oplyse, hvor hun er ansat, og hvem hun repræsenterer, samt hvordan hun arbejder med organisationen [Organisation A], har givet læseren tilstrækkelig mulighed for at forholde sig til kildens troværdighed. Nævnet finder herudover, at mediet har udvist tilstrækkelig kildekritik ved at efterprøve den rejste kritik og i sammenhængen gengive svaret fra [Klager], hvoraf det blandt andet fremgår, at [Klager] mener, at [Person 2]s kritik er drevet af en personlig konflikt mellem de to. Nævnet udtaler ikke kritik.

I forhold til sammenligningen mellem [Klager]s arbejde og advokatarbejde finder nævnet, at Avisen Danmark i artiklen har angivet, at [Person 3] er advokat, og at læseren derved har tilstrækkelig mulighed for at forholde sig til hans troværdighed og relevans som kilde. Nævnet bemærker endvidere, at [Klager] ved forelæggelsen blev oplyst om, at [Person 3] ville udtale sig i artiklen.

Nævnet finder herefter ikke anledning til at kritisere mediets brug af kilder.

Redigering og vinkling

[Klager] har klaget over blandt andet, at hun ikke i forløbet forud for offentliggørelsen af artiklen var blevet oplyst om den sammenhæng, hendes udtalelser skulle indgå i, og hvad formålet var med artiklen, og at hun var den eneste private rådgiver, der ville optræde med navn. [Klager] har herudover klaget over, at mediet har ignoreret de oplysninger, hun gav telefonisk til chefredaktøren i stedet for at efterprøve disse.

Pressenævnet bemærker generelt, at redaktøren i overensstemmelse med det almindelige princip om redaktørens ret til at redigere mediet som udgangspunkt er berettiget til at beslutte, hvad man vil bringe i mediet. Det vil sige, at det ligger inden for grænserne af redaktørens redigeringsret at undlade at omtale forhold, der for en af parterne eller andre forekommer centrale, ligesom det er op til redaktøren at vælge og fravælge materiale og kilder, så længe de indholdsmæssige krav til den bragte information iagttages. Det bemærkes dog generelt, at et medie (redaktøren) på baggrund af sin egen eller sine medarbejders adfærd kan have forpligtet sig til at bringe en given omtale.

Pressenævnet finder, at mediets valg og fravalg af informationer, herunder valget af, hvorledes indholdet af artiklerne i artikelserien skulle prioriteres, samt vinklingen af historien ligger inden for mediets redigeringsret.

Nævnet bemærker i den forbindelse, at [Klager] er kommet til orde i artiklen, og at hendes synspunkter ses at være gengivet loyalt. Nævnet udtaler ikke kritik.

Nævnet finder ikke i øvrigt anledning til at kritisere omtalen.

Sletning, anonymisering og afindeksering – punkt B. 8

[Klager] har klaget over, at Avisen Danmark har afvist at slette artiklen.

Generelt om punkt B. 8

Det følger af de vejledende regler for god presseskik, at meddelelser, som er offentliggjort i digitale medier, ofte vil være tilgængelige længe efter, at de er publiceret. Efter anmodning til mediet kan tilgængeligheden af sådanne tidligere offentliggjorte, følsomme eller private oplysninger hindres, i det omfang det er muligt og skønnes rimeligt, jf. punkt B. 8.

Medier kan afindeksere, dvs. ændre instruks til søgemaskiner, så søgemaskiner ophører med at henvise til artiklen, anonymisere, dvs. ændre i artikelteksten så eksempelvis et personnavn anonymiseres, eller helt afpublicere en artikel, dvs. fjerne artiklen fra hjemmesiden.

Det er nævnets opfattelse, at anvendelse af punkt B. 8 i de vejledende regler og muligheden for at meddele et medie kritik for ikke at imødekomme en anmodning om afindeksering, anonymisering eller afpublicering som udgangspunkt kun bør anvendes, når der er tale om oplysninger, som er særligt belastende for den person, der er omtalt.

Den konkrete sag

Artiklen indeholder kritisk omtale af [Klager]s erhvervsmæssige virke. Det er pressenævnets opfattelse, at artiklen og den kritiske omtale af hendes arbejde ikke indeholder oplysninger, som må anses for følsomme eller private i en sådan grad, at de er særligt belastende for hende. Nævnet har i den forbindelse lagt vægt på, at der er tale om forhold vedrørende erhvervsforhold, som kan anses for at have almen interesse.

Nævnet har også lagt vægt på, at der ikke er udtalt kritik efter reglerne om god presseskik ovenfor. Nævnet finder således ikke, at der er tungtvejende grunde, der taler for at hindre artiklens tilgængelighed.

Pressenævnet finder derfor ikke anledning til at kritisere Avisen Danmark for ikke at have imødekommet [Klager]s anmodning om at slette artiklen.

Afgjort den 19. marts 2024.